

TRANSFORMATIEASTROLOGIE

Zijnsbevrijding

Voor Waarheidsvinding dienen wetmatig werkelijkheidsgeoriënteerde
kennisvergroting en symbolisch transcendent georiënteerde
bewustzijnsverruiming hand in hand te gaan.

Voor een waarachtig kritisch realistische en analytisch goed gefundeerde beoefening van wetenschap gericht op de transcendente Waarheid waarin als erdoor bepaald de waarheid van de zintuiglijk driedimensionale tijdruimte werkelijkheid ingebed is vormt de astrologie bij uitstek het adequate denkkader. Dit in wisselwerking met de wetmatig georiënteerde werkelijkheidswetenschappen. Alleen in een samengaan van beide denkkaders is Waarheidsvinding aangaande het zijn van de mens mogelijk. De ene wetenschap los van de andere is gedoemd transcendente illusie dan wel werkelijkheidsillusie te blijven.

Hylke Brouwer

TRANSFORMATIEASTROLOGIE

Zijnsbevrijding

GROOT QUINTIEL

Transformatieastrologie

Copyright © 2024 Hylke Brouwer

Auteur: Hylke Brouwer

Druk: Pumbo.nl

ISBN 978-90-834034-0-3

NUR 721

© Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopieën, microfilm, elektronische opslag, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave deel I	10
I-1 Uitgangsthema's	13
De bevrijdende macht van bewustzijn.....	13
De wereld van het Joviaans-Saturnaal complex	16
De bevrijdingsdrang van het Uraans-Neptuniaans complex	17
De drang naar zijnsgerechtigheid, als zijnsgeborgenheidsbehoefte	23
Zijnsvervullingsreferentiepunten in de horoscoop	28
I-2 Over de 'planetaire' drijfveren	30
De drie dynamische viertallen	30
Het levensviertal	30
Het zijnsviertal.....	38
Het bewustzijnsviertal en de vier bewustzijnscomplexen	43
I-3 De astrologische aspecten in transformatieperspectief.....	47
Basisaspect en afgeleid aspect.....	47
De specifieke structuur van de mineure aspecten	50
Het Quintielproces en de kwintessens van het Quintielaspect.....	54
De majeure aspecten	55
I-4 De verhogingssamenhang in de horoscoop	61
De twee verhogingsverbanden	61
Het primaire, oorspronkelijke verhogingsverband	69
De aard van het secundaire verhogingsverband	75
I-5 Het Quintielproces in essentie.....	75
Het op weg zijn naar en op weg komen met het Quintielproces	76
Het uitgaand Quintiel, het voorbereidend basisaspect.....	79
Het uitgaand Biquintiel, het voorbereidend verhogend aspect	81
Het ingaand Biquintiel, het doorwerkend verhogend aspect	89
Het ingaand Quintiel, het uitwerkend basisaspect	99
I-6 Het Quintielproces nader doorgelicht	99
Het aangaan van het Quintielproces.....	100
Het uitgaand Quintiel, transformatie voorbereiding	107
Het uitgaand Biquintiel, voorbereidende zijnstransformerende verhoging	110

Het ingaand Biquintiel, doorwerkende zijnstransformerende verhoging	115
Het ingaand Quintiel, transformatie-uitwerking	124
Van transcenderende Dood naar XXIII-fase	129
De vier Quintiel-deelaspectfases nog eens op een rij	134
Inhoudsopgave deel II	135
II-1 De twaalf werken van Herakles	135
De mythologische context	137
Werk 1: Het doden van de Nemeïsche leeuw	138
Werk 2: Het doden/uitschakelen van de Hydra van Lerna	139
Werk 3: Het beëindigen van de voortgang van de Kerynitische hinde	139
De geschiedenis met de Centaurs	142
Werk 4: Het binden van de Erymantische ever	144
Werk 5: Het doden en verdrijven van de Stymphalische vogels	145
Werk 6: Het reinigen van de stallen van koning Augeias	146
Werk 7: Het vangen van “de Stier van Minos”	147
Werk 8: Het vangen, ongevaarlijk maken en verwijderen van de merries van Diomedes	150
Werk 9: Het verkrijgen van de gordel van Hippolyte	153
Werk 10: Het bemachtigen van de runderen van Gerijones	157
Werk 11: Het drie gouden appels gaan halen uit de tuin van de Hesperiden	158
Werk 12: Het uit de onderwereld weghalen en er weer naar terugbrengen van Cerberus	159
II-2 De Centaurs, Prometheus, Herakles, Pallas en Athene, en Kore	159
De Centaurs	162
Prometheus en het ware bevrijdende mens-zijn	164
Herakles in het vervolg op de 12 werken	167
Pallas en Athene	170
Het verhaal rond Kore	176
Inhoudsopgave deel III	177
III-1 De dwergplaneten	177
Van de ontdekking van Uranus naar die van Pluto	179
Pluto en de transneptunische wereld	180
Sednabewustzijn en Sednacollectief	183
Sedna, Eris en Orcus	186
Een nadere kennismaking met de TNO-vertolkers van het Sednacollectief	192

Ceres en de planetoiden hoofdgordel.....	196
Sednacollectief, Pluto en Cerescollectief in het perspectief van zijnsbevrijding.....	200
III-2 De Cyaanreuzen in het licht van de kleurensymboliek.....	209
De drie kleurensystemen	209
Het additieve kleurensysteem	209
De twee subtractieve kleurensystemen	213
Het onzuivere subtractieve kleurensysteem	213
Het zuivere subtractieve kleurensysteem	215
Zijnsbevrijding door bestaansontkrachting.....	218
IV-1 Groot Quintiel, Gulden Snede en Quintielproces	223
De Pentakel en de Gulden snede	223
Numerologische begripsvorming.....	224
De numerologisch gegeven kwaliteit van de Pentakel	227
De pentakel en de doorgaande evenredigheid	229
IV-2 De Groot Quintielen in oktober 2004.....	231
Het primaire uitgaand Pluto-Uranus Quintiel.....	231
Saturnus komt in positie.....	232
De centraal staande primaire Gouden Driehoek	232
IV-2a Het Groot Quintiel van 1 oktober 2004	235
De gang door het Quintielproces heen	235
De begeleidende aspecten bij het eerste Groot Quintiel.....	241
IV-2b Het Groot Quintiel van 28 oktober 2004	247
Het Quintielproces als evolutionair doorontwikkeld zijnstransformatieproces	247
De overige begeleidende aspecten bij het tweede Groot Quintiel	249
Begeleidende majeure aspecten bij het tweede Groot Quintiel	251
De ontdekking van de Groot Quintielen van 2004 door Jill Whitman	253
IV-3 Het Groot Sextiel van 8 en 9 november 2003	255
Het Groot Sextiel in relatie tot de Groot Quintielen	255
Het Groot Sextiel en het primaire zijnstransformatieproces	256
De volledige maansverduistering	258
Twee veelzeggend bekrachtigende begeleidende aspecten	260
Het ontwikkelingspatroon van het Groot Sextiel	262
Een expliciete doorontwikkeling van Groot Sextiel naar tweede Groot Quintiel	267

V Het zijnstransformerend tot onderwerping brengen van de Stier 272

Inleiding	272
Twee dromen in de vroege nieuwjaarsnacht van 1994.....	274
Het Wedergeboorteproces als de stuwende achterhand gaan beheersen v/d eerste Stier	281
De Wedergeboorte en de Jupiter-Saturnus Conjunctie van mei 2000	283
Het verloop van de eerste onderwerpingsfase betreffende de tweede, de gevaarlijkste Stier	286
De droom in het najaar van 2002.....	293
Het verdere onderwerpen van de tweede Stier.	297
De terugkeer van Saturnus, als de 'dokter', m.b.t. wat er in de thee zat.....	299

Ontdekkingshoroscopen..... 303

Duiding van de ontdekkingshoroscoop van de Centaur Cheiron	303
Duiding van de ontdekkingshoroscoop van de Centaur Pholos.....	308
Duiding van de ontdekkingshoroscoop van de Centaur Nessos	312
Duiding van de ontdekkingshoroscoop van Quaoar	317
Duiding van de ontdekkingshoroscoop van Varuna.....	320
Duiding van de ontdekkingshoroscoop van Sedna	323

Deel I

Zijnstransformatie in hoger bewust bevrijdend perspectief

Inhoudsopgave deel I

I-1 Uitgangsthema's	13
De bevrijdende macht van bewustzijn	13
<i>Kennisvergroting en bewustzijnsverruiming</i>	<i>13</i>
<i>De veranderende macht van bewustzijn.....</i>	<i>13</i>
<i>Van Vissentijdperk naar Watermantijdperk.....</i>	<i>15</i>
De wereld van het Joviaans-Saturnaal complex.....	16
<i>Het schijnbaar onontkoombare evolutionaire levensrad</i>	<i>17</i>
De bevrijdingsdrang van het Uraans-Neptuniaans complex	17
<i>Uraans-Neptuniaanse bevrijdende bewustzijnsontwikkeling</i>	<i>18</i>
<i>Transformatieastrologie</i>	<i>19</i>
<i>Het Mercuriale bewustzijn.....</i>	<i>21</i>
De drang naar zijnsgeretheid, als zijnsgeborgenheidsbehoefte	23
1— <i>Zijnsgeretheid in aanvaarding van het gegeven zelfverwezenlijkingskader</i>	<i>24</i>
2— <i>Zijnsgeretheid door ontkrachting van het gegeven zelfverwezenlijkingskader</i>	<i>25</i>
3— <i>Zijnsgeretheid door ontkrachting van de incarnatiewerkelijkheid.....</i>	<i>27</i>
Zijnsvervullingsreferentiepunten in de horoscoop.....	28
I-2 Over de 'planetaire' drijfveren.....	31
De drie dynamische viertallen.....	31
Het levensviertal	31
<i>De drijfveren en de eraan gerelateerde tekens</i>	<i>36</i>
Het zijnsviertal	38
<i>Het gekantelde zijnsviertal.....</i>	<i>40</i>
<i>Via Demeter bepaald zijnsdrietal naar gekanteld zijnsviertal.....</i>	<i>41</i>
Het bewustzijnsviertal en de vier bewustzijnscomplexen.....	43
I-3 De astrologische aspecten in transformatieperspectief	47
Basisaspect en afgeleid aspect	47
<i>De numerologische karakterisering</i>	<i>47</i>
De specifieke structuur van de mineure aspecten	50
Het Quintielproces en de kwintessens van het Quintielaspect	54
De majeure aspecten.....	55
I-4 De verhogingssamenhang in de horoscoop	61
De twee verhogingsverbanden	61
Het primaire, oorspronkelijke verhogingsverband.....	61
<i>Het verloop binnen het primaire verhogingsverband</i>	<i>63</i>

<i>Problemen in de context van het primaire verhogingsverband</i>	63
De aard van het secundaire verhogingsverband	69
<i>Op weg met het ware transcendent bevrijdende verhogingsproces</i>	72
I-5 Het Quintielproces in essentie.....	75
Het op weg zijn naar en op weg komen met het Quintielproces	75
Het uitgaand Quintiel, het voorbereidend basisaspect.....	76
Het uitgaand Biquintiel, het voorbereidend verhogend aspect.....	79
Het ingaand Biquintiel, het doorwerkend verhogend aspect.....	81
<i>De numerologie als bij een zijnstransformatieproces.....</i>	82
<i>Via XVI-fase en XVII-fase naar het Halfnovielaspectproces</i>	84
<i>Het Wedergeboorteprocess.....</i>	85
<i>De schijnbare Wedergeboorte</i>	88
<i>Over de transformerende verhogingsontwikkeling.....</i>	89
Het ingaand Quintiel, het uitwerkend basisaspect	89
<i>Het Geborgenheidscomplex wordt tot zijnsverwezenlijkingsmotivatie</i>	95
I-6 Het Quintielproces nader doorgelicht.....	99
Het aangaan van het Quintielproces.....	99
Het uitgaand Quintiel, transformatie voorbereiding	100
<i>Het Halfvierkant en het Noviel</i>	101
<i>De XI-fase; het Deciel (de X) opgeschoort</i>	104
<i>Het Halfsextiel.....</i>	104
Het uitgaand Biquintiel, voorbereidende zijnstransformerende verhoging	107
<i>Het tweede ontkrachtend loslaten.....</i>	108
<i>Het Quindeciel</i>	109
Het ingaand Biquintiel, doorwerkende zijnstransformerende verhoging	110
<i>Toegroeien naar het doorwerkend innerlijk ontkrachtend loslaten.....</i>	110
<i>Het Halfnoviel</i>	112
Het ingaand Quintiel, transformatie-uitwerking	115
<i>De schijnbare spirituele Wedergeboorte</i>	115
<i>De uitgestelde X neemt zijn bijzondere plaats in</i>	115
<i>Het Deciel</i>	116
<i>Het Vigintiel.....</i>	120
Van transcenderende Dood naar XXIII-fase	124
<i>Het Kwartsextiel.....</i>	126
De vier Quintiel-deelaspectfases nog eens op een rij.....	129
<i>Van bevrijdingscomplex naar Geborgenheidscomplex</i>	130

I-1 Uitgangsthema's

De bevrijdende macht van bewustzijn

Kennisvergroting en bewustzijnsverruiming

Met de enorm toegenomen kennis omtrent de materiële werkelijkheid en zijn wetmatigheden verkeert de mens in de verleiding zich meer en meer op kennisvergroting toe te leggen en daar volledig zijn toekomst op te bouwen. De wereld lijkt hem als zodanig aan zijn voeten te liggen, waarbij alles zo'n beetje door het denken manipuleerbaar verondersteld wordt. De mens draait zich aldus door zijn toegenomen bewustzijn vast in de verstikkende gevangenschap van de bestaansstrijd, dit gepaard aan toenemende geestelijke armoede. Daarbij is de kennisexplosie in m.n. de laatste vier à vijf decennia tegelijk juist een scala aan aanknopingspunten gaan bieden voor een ingrijpende en vergaande nieuwe geestelijke bewustzijnsverruiming. Het digitale tijdperk waarin we zijn aanbeland, de letterlijk astronomische omvang van de kennis omtrent het heelal, en de intense globalisering, met zijn sterk groeiende inzichten omtrent de totaalsamenhang van onze bestaanswereld, zijn belangrijke voorbeelden van kennisvergroting die uitgesproken aansluitingspunten biedt voor bewustzijnsverruiming. Vooral de alles steeds verder inzichtelijk makende digitalisering brengt ons vrijwel onontkoombaar naar bewustzijnsverruiming, in een realiteit waarin op steeds meer terreinen het digitale principe de sleutel blijkt tot nader begrip omtrent de aard en de werking van onze werkelijkheid en onszelf. Precies de bewustzijnsverruiming van de Transformatieastrologie kan zich qua aard goed vinden in die van de digitale werkelijkheidsontsluiting. Wat de snel toenemende kennis van het heelal op zijn beurt betreft is het zaak deze in bewustzijnsverruiming om te zetten door de symbolische waarheden daarvan te gaan doorzien.

De veranderende macht van bewustzijn

Het geleidelijk toenemend bewustzijn heeft de mens(heid) in eerste instantie als een welkome en al snel doorslaggevende machtsfactor leren beschouwen met betrekking tot zijn bestaansstrijd in het 'survival of the fittest' kader van het leven. Bij verdere bewustzijnsontwikkeling heeft verschuiving plaats gevonden naar bewust gestuurde zijnsvervulling in zelfverwezenlijking. Daarbij is de mens zich geleidelijk vragen gaan stellen omtrent wie of wat hij is en omtrent de bestaanswereld en het leven waarin hij zich geplaatst ziet. Hierbij zijn het denken en het bewustzijn zelf eveneens onderwerp van bewustmaking geworden. Zo heeft de mens een almaar verdergaand geabstraheerd besef ontwikkeld omtrent o.m. zaken als geborgenheid, vrijheid, betrokkenheid, gerechtigheid, liefde, macht en kwetsbaarheid. Nu dan lijkt het tijd geworden voor een bewustzijnsomslag waarbij het bewustzijn onderkend zal hebben te gaan worden in zijn transformerend werkelijkheidsontkrachtende bewustmakingsmacht als van een transcendent gekarakteriseerde bevrijdingsstrijd. Net als dat in de geschiedenis reeds zo vaak het geval is geweest kondigt zich een nieuwe doorbraak in de ontwikkeling van het transcendente denken aan. We bevinden ons midden in een langdurige, almaar turbulenter wordende overgangsfase dit aangaande. Het oude nog alom bestaande type van transcendente mens- en wereldbeelden, zoals dogmatische religieuze geloofswereelden en maatschappijvisies, heeft zijn tijd gehad. Dit soort transcendent denken is obsoleet aan het worden. Alleen bepaalde kernwaarden zullen net zoals bij eerdere bewustzijnsdoorbraken meegenomen worden naar deze nieuwe bewustzijnsfase. Met bij elk ontwikkelingstijdperk zijn eigen benadering van het leven, tot nu toe als zoekend naar houvast m.b.t. de levensvragen waarvoor de mens zich gesteld ziet, als zodanig als vluchtschansen voor het bewustzijn om het leven aan te blijven kunnen.

De huidige doorbraak dan betreft een wel heel fundamentele bewustzijnsomslag, wat ook de in gang zijnde overgangsfase kenmerkt. Zo langzamerhand begint de mensheid deze toch wel aan te voelen, en enigermate te beseffen dat er zo'n doorbraakperiode op handen is. Zolang er de mensen echter geen duidelijk perspectief biedend alternatief voor de oude overtuigingen voor ogen staat vertonen zij de neiging zich met vernieuwd elan en/of wanhopige heftigheid vast te klampen aan één van de bestaande oude geloofswerelden of maatschappijvisies. Eventueel hier en daar bijgeschaafd. Of juist excessief fundamentalistisch beleden. Alles beter dan in het zwarte gat van het niets te vallen. Alhoewel dit in bepaald opzicht inderdaad zo is zal juist dat 'zwarte gat van het niets' de poort naar een bevrijdende bewustwording kunnen betekenen. Het perspectief hiervan moet dan wel vermoed en verlangd zijn gaan worden. En er zal geleerd moeten worden er met een 'alles-of-niets' motivatie vanuit te gaan. Anders kun je inderdaad voorlopig je maar beter verschansen in een of ander obsoleet geloofsdogma of iets dergelijks, met zijn meer of minder gekunstelde houvast. Je kunt er een prachtig mens mee zijn, het leven op vervullende wijze inhoud gevend, dan wel er steun in vinden om het aan te kunnen. Maar het heeft in wezen zijn tijd gehad.

Zoals gezegd gaat het thans om een ingrijpende, zowel diepgaande als vergaande bewustzijnsomslag. Essentieel daarbij is het zonder voorbehoud of reserve onder ogen zien van de ware aard van de werkelijkheid en van de mensheid als daarin geplaatst, en vervolgens puur van hieruit de transcendente levensvragen benaderen. Om op deze wijze te trachten inzicht te verkrijgen en antwoorden te vinden omtrent de transcendente principes en krachten die achter en in deze wereld en de mens werkzaam zijn. Het punt bij dit alles is zich geen onrealistisch onzinnige illusies in te beelden dan wel het leven door een vertekenende roze bril te willen blijven zien, en zich niet aan de ware aard ervan te onttrekken om er maar niet bewust van te hoeven worden. We zijn aanbeland op een kritiek punt van onze gezamenlijke bewustzijnsontwikkeling, waar de Neptuniaanse bewustzijnsdrijfveer in zijn ware kwaliteit en potentie onderkend heeft te gaan worden. In de diverse geloofswerelden, maatschappijvisies, wetenschapskaders, enzovoort, gelooft de mens in iets dat aan de ware aard van de werkelijkheid en van de mens voorbij gaat, en hiermee als zinsbegoocheling te bestempelen is. Voortkomend uit de dringende algemeen menselijke behoefte om van het ontwikkelen van ware zijnsgerichtigheidsgeborgenheid in het leven te kunnen uitgaan. Desnoods 'in godsnaam' dan bijvoorbeeld achteraf in een hemels paradijs; wat om in feite duistere redenen verdiend moet zien te worden.

Het is precies het intense verlangen naar algemeen geldende ware zijnsgerichtigheidsgeborgenheid dat de gevoelsmatige kern uitmaakt van de Neptuniaanse drang de waarachtige transcendente werkelijkheidswaarheid te achterhalen. De Jupiteriaanse levensvisie wordt hierbij onttrokken aan het werkelijkheidsbepaald zijn ervan bij de obsoleet wordende illusoire levensbeschouwingen en geloofsconstructies. Zodat er door de ware aard van de werkelijkheid heen tot bevrijdend bewustzijn gekomen kan gaan worden. Dit zal blijken enkel en alleen mogelijk te zijn via het zwarte gat van het niets. Als loslaten van onrealistische illusies, afzien van welk gekunsteld houvast dan ook m.b.t. transcendente geborgenheid, durven verloren te gaan tenzij een andersoortige waarachtig bevrijdende waarheid zich kenbaar zal maken. Deze zal dan realistisch zijn als van de ware aard van de werkelijkheid zoals die zich onmiskenbaar aan ons voordoet te zijn uitgegaan. De wereld transformeren tot een wézenlijk goede wereld is duidelijk een illusie. En het heil op de een of andere manier in een illusie buiten deze werkelijkheid te plaatsen en de wereld hierbij laten wat het is, dat is naast illusoir wreed en meedogenloos. In zijn ware kwaliteit is de Neptuniaanse bewustzijnsdrijfveer niet uit op gelóven, doch op wéten, in vertrouwen

op de algemeen menselijke bewustzijnsontwikkeling, als het enige met ware bevrijdende potentie. Waar de Neptuniaanse drijfveer aldus qua bewustmaking op uit is wordt gezocht vanuit een realistisch logisch denken dat zich niet laat inperken of beperken door de zintuiglijke tijdruimte gebondenheid waarmee de werkelijkheid zich aan ons opdringt, en ons in gevangen dreigt te houden, dit ondanks de fundamentele vragen die het oproept en die dan onbeantwoord blijven. Precies de Neptuniaanse bewustzijnsfunctie kan ons brengen tot kritisch logisch denken omtrent de transcendente oorspronkelijke waarheid van de incarnatiewerkelijkheid, ofwel de bestaanswereld, en het leven daarin. Opdat we gaan weten en begrijpen wat er wérkelijk in het aardse leven gaande is. Datgene wat die werkelijkheid nu net met alle macht voor ons ongrijpbaar blijkt te willen houden. Door zich dwingend en tegelijk misleidend aan ons primair Mercuriale denken op te dringen. Verlokkend en dreigend, fascinerend en angst aanjagend. Waardoor we ons i.h.a. niet durven en niet willen laten meevoeren in het zwarte gat van het niets als daardoor een andere waarheid te kunnen ontdekken. Terwijl alleen dat de doodsteek voor de incarnatiewerkelijkheid zal kunnen gaan inhouden. En dit juist betreft een realistisch gebaseerde bevrijdingsillusie, als tevens doortrokken van een liefde en mededogen die de wereld niet wil laten voor wat deze werkelijk is en dan eeuwig zou blijven. En wel een meedogenloos evolutionair strijd-toneel voor het 'survival of the fittest' drama. Als een gevangenis voor het leven, waarin alles in onwrikbare werkelijkheidspatronen vastgelegd zal zijn, hetgeen de dierenwereld ons bij uitstek laat zien in de dagelijkse en immer voortgaande strijd om het bestaan. En dit in zijn eindeloze variatie aan vastliggende leefpatronen waar niet buiten getreden kan worden. In een deel van de dierenwereld is hierbij het individu gebonden aan één enkele, soms uiterst bizarre en/of geïsoleerde plaats, waar dat individu doet wat het nu eenmaal niet laten kan, dag in dag uit. Als één van de ontelbare verschijningsvormen van de evolutionaire ontwikkeling van de incarnatiewereld. In elke uithoek hiervan zal de eeuwige strijd om het bestaan zich vestigen en manifesteren. In een die totale werkelijkheid overheersende structurele samenhang. Een stalen greep waaraan geen enkel leven ooit zal ontkomen, ook de denkende mens dan niet.

Van Vissentijdperk naar Watermantijdperk

De in het voorgaande omschreven bewustzijnsomslag lijkt als de wezenlijke invulling ervan de omslag van Vissentijdperk naar Watermantijdperk te zullen gaan betreffen. Er is van alles dat erop wijst dat wij ons in de afsluitende Vissenperiode van het Vissentijdperk bevinden. De Neptuniaans gekarakteriseerde bewustzijnsontwikkeling van dat tijdperk zal in deze afsluitende periode tot een afronding gaan geraken. Er is daarbij sprake van een bijzondere situatie. Allereerst betreft de Vissenperiode als afsluiting van een tijdperk nu het tijdperk dat door datzelfde Neptuniaanse principe wordt gekarakteriseerd. Ten tweede vormt die afsluitende Vissenperiode de brug vanuit de Watermanperiode van het Vissentijdperk naar de aanvang van het Watermantijdperk. Deze situatie vraagt a.h.w. eenvoudigweg om activering van de ware transcendente kwaliteit van zowel het Uraanse als het Neptuniaanse principe. Activering als zodanig van het Uraans-Neptuniaans bevrijdingscomplex zoals dit in de Transformatieastrologie zijn rol speelt past perfect als concretisering daarvan. Het mag als bij uitstek de bewustzijnsontwikkelingssituatie hiervoor te zijn beschouwd worden. Als het ergens aan de orde zou kunnen gaan komen dan is het wel hier. Het betreft voor ons als mensheid onze ultieme bevrijdingskans, misschien wel nu of nooit, of pas weer over zo'n 26000 jaar bij opnieuw een overgang van Vissentijdperk naar Watermantijdperk.

In deze Vissenperiode van het Vissentijdperk zal de zo'n tijdperk afrondende Neptuniaanse dynamiek met zijn 'oplossende' aard de eigen Neptuniaanse ontwikkeling van het aflopende Vissentijdperk betreffen. Logischerwijs is het zo dat hierbij alle illusionaire kaders definitief ondermijnd zullen raken en in het niets zullen verzinken. Waarmee de weg vrij komt voor fundamenteel anders omgaan met onze Neptuniaanse bewustzijnsdrijfveer. En precies wat dit betreft zal het dan als afrondende climax van het Vissentijdperk kunnen gaan komen tot meer algemene onderkenning en beleving van het Uraans-Neptuniaans complex als motivatie voor de mens, gericht op een waarachtige toekomst ooit van transcendente vrijheid in geborgenheid. Het is dan als zodanig dat het Watermantijdperk van start zal gaan. Waarbij i.o.m. het Uraanse karakter ervan de Transformatieastrologie een uitgangsbasis en leidraad zal kunnen gaan inhouden. Bekrachtigd door de eigenzinnige en tegendraadse instelling ervan, het bestaande samenlevingssysteem met zijn werkelijkheidsdenken overhoop gooiend, gericht op een vernieuwende doorbraak. Wat wil je als start van het Watermantijdperk nog meer.

Het is overigens zo dat de hier en daar geventileerde opvatting dat 'the Age of Aquarius' al aangebroken zou zijn gezien moet worden als een misleide gedachte samenhangend met de 'Aquariusenergie' ontstaan in de Watermanperiode van het Vissentijdperk en doorlopend in de Vissenperiode. Waarbij het zweverige karakter van de 'Age of Aquarius' belevingswereld precies aan dit in Vissen gevat zijn ervan kan worden toegeschreven. In de Vissenperiode dan loopt het dood want zal het tot een andere Waterman invulling (hebben te) gaan komen, als opstart naar het wérkelijke Watermantijdperk.

De wereld van het Joviaans-Saturnaal complex

Het is zo dat de mens het inzicht heeft verworven dat de mensheid is voortgekomen uit een langdurige daaraan voorafgaande evolutionaire ontwikkeling van de werkelijkheid en het erin ontstane leven. En dat die mensheid gezien het in deze werkelijkheid tot de eerste verschijningsvormen ervan ontbroken hebben van bewustzijn vanuit volstrekte onbewustheid aan het levensverhaal begint, evenals telkens het geval is bij ieder individueel mens. Om vervolgens in slechts heel geleidelijk toenemend bewustzijn die werkelijkheid inclusief zichzelf als mensheid en als mens te gaan beseffen, onderkennen en benoemen. De gang van zaken in deze wereld is hierbij gebleken zich te voltrekken in een onontkoombaar en onwrikbaar bepaald zijn door een eindeloze veelheid aan wetmatigheden, en wel met een zich evolutionair ontplooiend karakter, o.m. tot uitdrukking komend in een evenzeer eindeloze veelheid en verscheidenheid qua verschijningsvormen van leven. Het in die incarnatiewerkelijkheid ontstane leven dan is in zijn bestaan gekenmerkt door die 'survival of the fittest' gekarakteriseerde bestaansstrijd. En tevens, precies in de evolutionaire context daarvan, door een onvermijdelijke beperking van de individuele levensduur, hetgeen wij de dood noemen. Zo maakt ieder individu, plant, dier of mens, zijn eigen zijnsverhaal, als onderdeelje van de totale evolutionaire ontplooiingsgeschiedenis van deze werkelijkheid. Het samenhangende geheel van de door onwrikbare wetmatigheden en evolutionaire ontplooiing gekenmerkte werkelijkheidsdynamiek kan benoemd worden als "werkelijkheidscomplex". Het betreft een de menselijke gesteldheid overstijgend gegeven en is zo 'transcendent' van karakter. Het bepaalt in eerste instantie, m.n. in de toestand van ontbrekend of nauwelijks ontwikkeld bewustzijn, volkomen het aardse leven. Met de zich ontwikkelende bewustwording gaat de mens die werkelijkheidscontext, waarin hij zich als bewust mens in volstrekte wisselwerking ermee geplaatst ziet, als onwrikbaar levensgegeven integreren in het bewustzijn. Astrologisch kan dit "het Joviaans-Saturnaal werkelijkheidscomplex" genoemd worden. M.b.t. de Transformatieastrologie is het van wezenlijk belang

inzicht hierin te krijgen. Daartoe wordt nu allereerst de essentie ervan kort onder woorden gebracht.

Het schijnbaar onontkoombare evolutionaire levensrad

In de toestand van algemene onbewustheid, in het tijdperk van levensvormen vooraf aan het ontstaan van bewustzijn, speelt al het leven zich volkomen af in de gesteldheid van het werkelijkheidscomplex, zijnde de wezenlijke aard van de incarnatiewerkelijkheid. Met een evolutionaire doelgerichtheid die als transcendente 'Joviaans' Jupiteriaanse drijfveer beschouwd kan worden, waarbij deze Joviaanse werkelijkheidsdrijfveer beschikt over alles beheersende wetmatigheden. Wat het leven aangaat houdt het een bestaansstrijd in, met het 'survival of the fittest' kernkarakter als efficiënt evolutionair ontwikkelingsmechanisme. Dit in een perspectief van een almaar uitdijende eindeloze veelheid, verscheidenheid en versnippering, in een oneindige voortzetting. Deze evolutionaire levensdynamiek wordt vertegenwoordigd door een viertal dynamische principes. En wel de drijfveren Persephone, Pluto, Mars en Venus, in hun onderlinge samenhang. Waarbij Mars en Venus als volledig geïntegreerd daarin deel uitmaken van de Mercuriale levensfunctie. De werkzaamheid van dat evolutionair ingestelde levensviertal vindt plaats binnen de Joviaanse werkelijkheidsdoelgerichtheid.

Die evolutionaire levensdynamiek dan heeft betrekking op de zijnskern, de zijnsdrang en de zijnsgeborgenhedsdrang in hun onderlinge verwevenheid. Alle leven ontwikkelt zich in onbewustheid vernieuwend en evoluerend als overgeleverd aan de werkelijkheid. Deze vormt ook het verwerkelijgingskader waarin de zijnskern manifesterende zijnsontwikkeling tot uitdrukking gebracht raakt. Het is deze voor de voortgang van het Joviaanse transcendente werkelijkheidsplan noodzakelijke zijnsverwerkelijking waar de transcendente Saturnale werkelijkheidsfunctie van het Joviaans-Saturnaal complex zorg voor draagt. Als zodanig betreft dit het eeuwig doordraaiend levensrad, met zijn onbeheersbaar lotsverloop, gegrond in het Joviaanse werkelijkheidsplan. Erin besloten ligt de onvermijdelijke biologische Saturnale dood, ter optimale zijnsrevolutionaire ontwikkeling.

Het geheel van de in het voorgaande geschetste zijnsdynamiek wordt functioneel door de Mercuriale levensfunctie gecoördineerd. Deze op zelfhandhaving en zijnsontplooiing gerichte Mercuriale werkzaamheid voert zo aangaande het betreffende individu de verwerkelijking van de doelstelling van het Joviaans-Saturnaal complex uit. Kijken we vervolgens naar de respectievelijk aan die van het Saturnale- en van het Jupiteriaanse principe complementaire principes dan kunnen we vaststellen dat de lunaire zijnsgeborgenhedsdrang, als in de zin van de oorspronkelijke Demeterdrijfveer, in de staat van onbewustheid geheel bepaald is door de 'survival of the fittest' gekarakteriseerde zijnsstrijd. Dit gesteld in een alles beheersende zijnsgeborgenhedsvoorwaardelijkheid als gegeven met de specifieke zijns- en werkelijkheidsomstandigheden van het individu. Oftewel als gegeven met zijn a priori vaststaand Joviaans-Saturnaal zijnsprogramma. Slechts binnen en gehoorzaamend aan die programmacontext kan bestaansgeborgenheden, zijnsveiligheid, gezocht worden. Het aan het Jupiteriaanse principe complementaire Hermetische principe is op zijn beurt in de staat van onbewustheid volledig binnen het Joviaans-Saturnaal werkelijkheidscomplex ingekaderd. Als in de oorspronkelijke werkzaamheid van registrerend waarnemen en communiceren ervan inbegrepen bij de onbewuste Mercuriale levensfunctie.

De bevrijdingsdrang van het Uraans-Neptuniaans complex

Van de twaalf 'planetaire' drijfveren is in de context van het Joviaans-Saturnaal complex een tweetal niet ter sprake gekomen, en wel Uranus en Neptunus. Deze drijfveren zijn in

de toestand van onbewustheid niet aan de orde. Het zijn m.a.w. geen oorspronkelijke als drijfveer equivalente drang in de incarnatiewerkelijkheid functionerende dynamische principes van het leven. Zij worden daarentegen pas geactiveerd bij een voldoende hiervoor ontwikkeld bewustzijn. Van Uraanse zijnsgerichtigheidsdrang, zelfs in de primaire zin van als individu tot zijn recht willen komen, is in de Joviaans-Saturnaal bepaalde periode van onbewustheid simpelweg geen sprake. Puur binnen het kader van het werkelijkheidscomplex bestaat er slechts een daardoor vastbepaald zijnsverhaal, als enige mogelijkheid om er met het individuele zijnsprogramma te zijn, opgaande in de Saturnale vast geprogrammeerde zijnsverwerkelijking. De Neptuniaanse drijfveer op zijn beurt is met zijn verlangen naar beleving van transcendent zijnsgeborgenheid evenzeer simpelweg niet aan de orde in de Joviaans-Saturnaal bepaalde periode. Door precies dat transcendent Joviaanse bepaald zijn hiervan, waardoor het met deze werkelijkheid is zoals het is, en dit het alleen is wat als transcendent zijnstoestand van kracht is.

Er is kortom bewustzijn nodig om, als juist opgeroepen door de Joviaans-Saturnale werkelijkheid in de beleving ervan en de ervaringen ermee, de principes van Uranus en Neptunus te kunnen gaan onderkennen en gaandeweg als bewuste drijfveren te gaan activeren. Het betreft aldus de twee pure bewustzijnsdrijfveren, de grondslag vormend voor en de kern uitmakend van de transcendent bevrijdingsdrang. Zij zullen zich hiermee uiteindelijk in hoger bewustzijn kunnen ontwikkelen tot wat als het "Uraans-Neptuniaans bevrijdingscomplex" is te benoemen. Dit gaat uiteindelijk op werkelijkheidsontkrachting gerichte transcenderende Hermetische bewustmaking met zich brengen. Waar eerst de principes van Uranus en Neptunus door het Joviaans-Saturnale werkelijkheidsduo buitengesloten bleven, daar zal in de toekomst dat werkelijkheidsduo geleidelijk buitengesloten worden door het Uraans-Neptuniaans bevrijdingsduo. In ontkrachting van de Joviaans-Saturnale incarnatiewerkelijkheid, als gericht op een 'ware transcendent algemeen geldende zijnsgerichtigheidsgeborgenheid'. Die ontwikkelingsgang inzake het bewustzijn van de mensheid door de tijd heen zal nu langsgelopen worden voor wat betreft een aantal expliciet relevante punten.

Uraans-Neptuniaanse bevrijdende bewustzijnsontwikkeling

Het komt als Mercuriaal bewustzijn allereerst tot een bewuste effectief organiserende en coördinerende kwaliteit van de oorspronkelijke Mercuriale levensfunctie, dit in eerste instantie binnen de bepaaldheid door het Joviaans-Saturnale werkelijkheidskader. De Mercuriale drijfveer verkrijgt hierbij de kernkwaliteit van ik-bewustzijn. Geleidelijk aan wordt in relatie hiermee het werkelijkheidskader nader tot bewustzijn gebracht en steeds verdergaand in zijn aard onderkend en doorzien. Het gaat aldus over de ontwikkelingsfase van het primair Mercuriale bewustzijn. Gaandeweg zal hierbij de Uraanse thematiek van vrijheid en gerechtigheid tot ontwikkeling geraken. Het uiteindelijk op expliciete wijze de persoonlijke zijnsgerichtigheidsvraag stellen betekent het bij Waterman in verhoging komen van de Hermesdrijfveer. Van hieruit komt het tot een het individuele niveau overstijgende zijnsgerichtigheidsthematiek. Daarin ligt het aangrijpingspunt voor een nadere op bevrijding gerichte bewustzijnsontwikkeling. Hierbij zal het tot een transcendent georiënteerde doorontwikkelde Uraanse zijnsgerichtigheidsthematiek gaan komen. Ten aanzien waarvan de Neptuniaanse transcendent-geborgenheidsvraagstelling zal gaan leven.

Uiteindelijk kan het hierbij tot de bewustzijnsgesteldheid van het Uraans-Neptuniaans bevrijdingscomplex komen. Waarbij het primair Mercuriaal bewustzijn overgegaan zal zijn in een op bevrijdende transcendent Hermetische bewustmaking ingesteld Neptuniaans-

Mercuriaal bewustzijn. De oorspronkelijke bestaansregie van de transcendente Joviaanse werkelijkheidsdrijfveer zal ontkracht gaan worden door bevrijdende Hermetische bewustmaking, die gaandeweg de regie over het leven zal overnemen. Het zal het Jupiterprincipe hierbij uit de Joviaanse macht onttrekken en naar zijn op bevrijding gerichte hand zetten. Bevrijding d.m.v. ontcrachting van werkelijkheidsbepaalde bestaansvoorwaardelijkheid, waarmee de werkelijkheid zijn schijnbare onwrikbaarheid geleidelijk zal gaan verliezen.

Er ontstaat zo een strijd tussen een Joviaans Mercuriaal bepaalde bewustzijnsmacht en een Neptuniaans-Hermetisch Mercuriaal bepaalde bewustzijnsmacht. Het betreft hierbij de eerder in hun complementaire verhouding genoemde principes waar het Hermetische wat bewustmaking betreft eerst nog onwerkzaam was en daarmee het Joviaanse oppermachtig. Nu evenwel zal er geleidelijk een verschuiving in deze machtsverhouding gaan plaatsvinden. Van volledige Joviaanse werkelijkheidsbeheersing naar volstrecte Hermetisch beheerste werkelijkheidsontcrachting, met daaraan ontstijgend transcenderend bewustzijn. Waaraan de Jupiteriaanse bewustzijnsdrijfveer toegewijd zal zijn met ontwikkelen van doelgericht samenhangend inzicht, visie en perspectief, en van een koersbepaling daarvoor en (bij)sturing daarvan.

Het zal duidelijk zijn dat het Mercuriale bewustzijn bij genoemde machtsstrijd in een enorm spanningsveld komt te staan. Met enerzijds het zich gesteld zien in de Joviaans-Saturnale werkelijkheid, waar de Mercuriale ik-functie het leven als bestaan functioneel te sturen en te organiseren heeft, hierbij voortdurend om hebbend te gaan met het er zich aan opdringende Joviaans-Saturnaal complex. En anderzijds bij de Hermetische bewustmakingen intens en dwingend aangesproken wordend door het Uraans-Neptuniaans complex om voorwaardelijkheidsontcrachtend doorheen deze Joviaans-Saturnale werkelijkheid bevrijding te realiseren. Het is aldus het Mercuriale ik-bewustzijn in zijn uitgesproken specifiek toegespitste Neptuniaanse gesteldheid waar het effectief om draait. Net als het in de periode van onbewustheid om de onbewust werkzame Mercuriale levensfunctie draaide. In toenemend transcenderend Hermesbewustzijn zal het voor de mens mogelijk worden om kritisch realistisch laverend met zijn Mercuriale ik-bewustzijn de zelfverwezenlijking stap voor stap bevrijdend ontcrachtend terug te trekken uit datgene wat de bestaansvoorwaardelijk bepalende werkelijkheid dit aangaande in eerste instantie teweegbrengt en in stand tracht te houden.

Transformatieastrologie

Met al het voorgaande is uiteengezet waar het bij de Transformatieastrologie als gedachtegoed om gaat, als vanuit de motivatie van het Uraans-Neptuniaans bevrijdingscomplex tot stand gekomen. Met een intense specifiek als zodanig ingestelde drang naar bewustmaking inzake de transcendente Waarheid waarin de waarheid van de zintuiglijke driedimensionale tijdruimte werkelijkheid en het leven ingebed is. Daar bleek na een half mensenleven eerst er niets mee te hebben kunnen beginnen uiteindelijk, en wel met de astrologie, pas wat aan te vangen in relatie met de Groot Quintielen van oktober 2004. Daarbij kwam het tot de ontdekking van het Quintielproces, dat ondertussen zelf bleek te worden doorgemaakt. Met precies als transformerend vernieuwend resultaat die ontdekking van dat Quintielproces en het daarmee in gang gezet raken van de ontwikkeling van dat in de essentie ervan in het voorgaande uiteengezette gedachtegoed. Waarmee het inhoudelijk een 'Transcendente zijnsbevrijdingsastrologie' betreft. Maar aangezien het gedachtegoed wat de concretiserende bevrijdende uitwerking betreft staat of valt met de vernieuwende doorontwikkelingen als gerealiseerd met het Quintielproces is 'Transformatieastrologie'

passend. Het werd immers ook als Quintielproces, hogerbewuste doorontwikkeling van het primaire zijnstransformatieproces, tot besef gebracht, aan die kosmische Groot Quintielen die dat ter bewustmaking met zich brachten.

Dit aangaande is er m.b.t. zijnstransformerende zijnsbevrijding een drietal niveaus te onderkennen, te weten:

= De pure primaire zijnstransformerende zijnsbevrijding, als het alsnog zichzelf worden met in potentie een ware zelfverwezenlijkingsgerechtigheid als resultaat.

= Het primaire zijnstransformatieproces, als het alsnog zichzelf worden met als resultaat een ware zelfverwezenlijkingsgerechtigheid, waarbij iets fundamenteel nieuws wat betreft de algemeen menselijke instelling t.a.v. het leven en de levenspraktijk ingebracht wordt. Het vindt plaats in de context van het Joviaans-Saturnaal werkelijkheidscomplex, en wel vanuit de Jupiterdrijfveer. Het is essentieel m.b.t. de evolutionaire Joviaanse werkelijkheidsontwikkeling in het kader van dit complex.

= Het Quintielproces, als het alsnog zichzelf worden met als resultaat een ware zelfverwezenlijkingsgerechtigheid, waarbij iets fundamenteel nieuws wat betreft de doorontwikkeling van de transcendente zijnsbevrijding ingebracht wordt, qua Weten en praktijk. Het vindt plaats in de context van het Uraans-Neptuniaans bevrijdingscomplex. Het is essentieel m.b.t. de transcendente zijnsbevrijding d.m.v. werkelijkheidsontkrachting, gericht op verdwijning ervan en daarmee van de incarnatietoestand.

Het Quintielproces betreft zo de kwintessens van de Transformatieastrologie. Als door de ertoe bestemde personen gerealiseerd telkens vernieuwende doorontwikkeling mogelijk makend op de weg naar de ultieme transcendente zijnsbevrijding; doorontwikkeling van het Weten en de bevrijdende praktijk. In dat laatste zal het merendeel van de mensen een aandeel leveren in de gezamenlijke bevrijdingsstrijd als mensheid. Hierover het volgende.

Bij zijn bewustwording ziet de mens zich geplaatst in een zintuiglijke tijdruimte werkelijkheid met zijn vast bepalende wetmatigheden en zijn eigen eraan zijnde bedreigingen. Hij heeft de evolutionaire ontwikkeling ervan inmiddels onderkend zoals deze zich wat het leven aangaat voordoet met een 'survival of the fittest' karakter, in een eindeloze veelheid van zijnsvormen. Verder weet hij dat voor zowel mensheid als voor ieder individueel mens geldt dat het leven vanuit volstrekte onbewustheid is aangevangen. Van daaruit tracht de mens gaandeweg tot helderheid te geraken omtrent zichzelf en de aard van het leven en van de bestaanswereld waarin hij zich aantreft. Zo komt ieder mens met zijn specifieke zijnsprogramma in een specifiek persoonlijke werkelijkheidssituatie, met zijn algemene en individuele bepalende en bedreigende aard. Hierbij kan het door de persoonlijke dynamische horoscoop gesymboliseerde individuele levensprogramma gezien worden als energetisch geladen levensverloop-plan dat met de gesteldheid in de aardse werkelijkheid tot concretiserende uitwerking zal komen. Met de mens op zodanige wijze gevangen in zijn aardse verwerkelijkingsverhaal. Tot de dood dit beëindigt. Er is hiermee op incarnatiebevestigende wijze invulling gegeven aan het leven.

Bij de Transformatieastrologie gaat het wat betreft de horoscoop om de potentiële kwaliteit ervan een transcendent bevrijdend levens-scenario in te houden, in het kader van het Uraans-Neptuniaanse transcendent bevrijdingsprincipe. Dit met een holistische benadering van de horoscoop waarbij alle duidingsonderdelen in dat waarachtig bevrijdende ontwikkelingsperspectief geïnterpreteerd worden. Als het in iedere horoscoop potentiële patroon van zo'n bevrijdend zingevend levens-scenario. Dit met de 'planetaire' drijfveren in hun posities en onderlinge verbanden als absoluut bepalend voor de interpretatie van de

eraan gerelateerde tekens, huizen en aspecten. Waarbij deze drijfveren in volstreekte afstemming op elkaar in één enkele doelgerichte gezamenlijke zijnsinvulling dienen te worden benaderd in de duiding. Waarin ook alle overige onderdelen, facetten en verbanden die in de horoscoopduiding betekenis hebben binnen hetzelfde kader in beschouwing genomen dienen te worden. Het gaat erom de horoscoopthematiek i.p.v. een door de incarnatietoestand in de bestaanswerkelijkheid teweeggebrachte willekeurige uitwerking ervan in elkaar te laten grijpen in zijn transcendent bevrijdende dynamische eenheid, als een op werkelijkheidsontkrachting ingestelde persoonlijke zijnsinvulling.

Het Mercuriale bewustzijn

Bewustzijn ontstaat aan de sturende organiserende en coördinerende Mercuriale levensfunctionele drijfveer, als m.b.t al het leven oorspronkelijk in onbewustheid werkzaam. Bewustwording en bewustmakingsdrang zijn te beschouwen als capaciteiten van de Mercuriusdrijfveer. Wat de werkzaamheid van het bewustzijn betreft spelen er het Maagd gerelateerde Vulcanisch Mercuriale drijfveerprincipe en het Tweelingen gerelateerde Hermetisch Mercuriale drijfveerprincipe. De Vulcanische drijfveer betreft de handhaving en het adequaat zich ontplooien van het individu. Daarbij staat het ik-bewustzijn centraal, uitwendend als zelfbewustwording plus zijnsfunctionele bewustmaking. Met daarbij een al even functioneel effectief ingestelde bewustmaking t.a.v. andere zaken die zich voordoen. Vanuit dit functioneel effectieve ik-georiënteerde werkelijkheidsbewustzijn komt het geleidelijk tot een dit kader overstijgende bewustmakingsdrang. Als omtrent welk thema, onderwerp of facet van het leven en de werkelijkheid dan ook dat zich ertoe aandient of in gedachten is gekomen, bewustmaking aangaan, als kennis en ideeën ontwikkelend willen weten. Dit betreft het Hermetisch Mercuriale bewustmakingsprincipe. Dat in eerste aanzet een werkelijkheidsgeoriënteerde bewustmakingskwaliteit betreft, waarmee de werkelijkheid gekend, begrepen en voorzien wil worden.

Als bewustzijnskern is Mercurius(-Vulcanus) als drijfveer bepalend voor de invulling van de Hermetische werkzaamheid. Deze zal in de horoscoop dus aangegeven worden door Mercurius(-Vulcanus). In wisselwerking met de Vulcanische ik-georiënteerde bewustwording kan die Hermetische bewustzijnsontwikkeling via Jupiteriaanse ontwikkeling van inzicht en zaken als perspectief en doelgerichtheid doorwerking verkrijgen in een Jupiteriaanse levensvisie. In de context hiervan is het dan eerst dat zich een Neptuniaanse transcendent georiënteerde bewustmakingsdrang ontwikkelt. Pas bij een waarachtig Neptuniaans ingestelde bewustmakingsdrang zal het tot de transcendent bevrijdende bewustmakingsgerichtheid bij de Hermesdrijfveer kunnen geraken die vereist is voor het bevrijdende ontwikkelingsperspectief waar het bij de Transformatieastrologie om gaat. Het is daarmee dan tot een bewustzijnsviertal in volledige ontplooiing ervan gekomen. Vanuit dus het primaire Mercuriale ik-bewustzijn waarmee de bewustzijnsontwikkeling aangevangen is, en dat de bewustzijnskern van alle bewustmaking blijft. Uiteindelijk Neptuniaans Mercuriaal dan ten dienste gesteld van de Hermetische transcenderend bevrijdende bewustmaking.

Het is als gezegd zo, dat de mensheid aan de geschiedenis c.q. de mens aan zijn levensverhaal begint vanuit een volstreekte onbewustheid, waaruit hij zich slechts heel geleidelijk in bewustwording verheft. Hiermee zich allereerst ontwikkelend in de bewustwordingsgesteldheid van het primair Mercuriale bewustzijn, als incarnatiebevestigend bewustzijn. De bewustzijnsontwikkeling heeft immers in het kader van concrete aardse Mercuriale zijns-werkelijkheidservaring plaatsgevonden. Logischerwijs is de bewustwording dan in eerste aanzet gegrond in en gericht op die aardse leefwereld. Met bewustzijn gekarakteriseerd

door de oorspronkelijke functionele bepaaldheid van de Mercuriale drijfveer. Het is diens gevolg ingesteld op aardse zelfhandhaving met adequate zijnsontplooiing, en op zowel persoonlijke als algemeen aan de orde komende optimalisering daarvan. Bij het doorontwikkelde primair Mercuriale bewustzijn zijn de Hermetische functie en de Vulcanische functie ervan continu op elkaar gericht in een praktisch realistische wisselwerking, tussen doordachte functionaliteit en nieuwe bewustzijnsinbreng qua functionele kennis en inzichten. Dit kan, meer of minder uitgesproken, ingebed zijn in een transcendente georiënteerdheid, met levensbeschouwelijke gedachtebepalingen. Op het niveau van het primair Mercuriaal bewustzijn blijft dit uitgaan van de bestaanswerkelijkheid. De mens staat hierbij nog niet open voor een transcendent georiënteerde werkelijkheidsontkrachtend bevrijdende bewustmaking.

In een eerdere periode van de geschiedenis echter lijkt al wel degelijk, en ook intens, zo'n hoger bewuste transcendent bevrijdende bewustmaking te hebben gefunctioneerd, waarschijnlijk voornamelijk in bepaalde esoterische kringen. Hoe dan ook lijkt het dus zo te zijn dat de mensheid er thans aan toe is om (wellicht opnieuw) een bewustwording te gaan ontwikkelen die noodzakelijk is voor het tot stand komen van op werkelijkheidsontkrachtende gerichte transcendent bevrijdende bewustmaking. Het primair Mercuriale bewustzijn zal hierbij worden tot volledig ten dienste van Hermetische transcenderend bevrijdende bewustmaking gesteld Neptuniaans Mercuriaal bewustzijn. Dit zal aan de werkelijkheid ontstijgende bewustwording mogelijk maken gepaard aan ontkrachtiging van de incarnatietoestand. De macht van bewustmaking zal dat aangaande gevormd worden door enerzijds het doorevoluerende Vulcanisch Mercuriale werkelijkheidsbewustzijn en anderzijds de transcenderende Hermetisch Mercuriale bewustzijnsontwikkeling, in interactie met elkaar. De werkelijkheid dient namelijk wel steeds verder doorgrond te worden om haar te kunnen ontkrachten. We kunnen de werkelijkheid slechts bevrijdend ontstijgen door er effectief werkelijkheidsontkrachtend doorheen te gaan. Zoals eerder is besproken zal de aanzet tot die transformerende transcendent bevrijdende bewustwording een drang naar transcendent zijnsgeretheidsgeborgenheid zijn.

Mercurius	♂
Vulcanus	♂
Hermes	♂
Zon/Apollo	♂/☉
Maan/Demeter	♂/♀
Pluto	♂
Persephone	♀

Dan is het nog zaak symbool en naamgeving voor de respectievelijk aan Maagd en aan Tweelingen gerelateerde drijfveer te heroverwegen. Het valt ten aanzien hiervan op dat Mercurius vanouds wordt weergegeven door een drievoudig symbool, dat als aan 'transcendent te kwalificeren' drijfveren toe te komen lijkt te gelden. De theosofische astrologie heeft het aangepast door dit symbool, met daarbij de naamgeving Hermes, aan de met Tweelingen verbonden drijfveer toe te kennen, met de aanname van een alsnog te ontdekken 'hypothetische' kosmische vertolker daarvoor. De met Maagd correlerende drijfveer krijgt hierbij als naam Vulcanus en een tweevoudig symbool. Dit in een consequente symbooltoekenning,

met voor de lunaire drijfveer, de solaire drijfveer, Pluto, Persephone en Vulcanus de symbolen als weergegeven in het bijgaande kadertje. Bij een zozeer logisch samenhangende en gestructureerde wetenschap als de astrologie komt deze theosofisch toegepaste symboliek vanwege haar consistentie de voorkeur toe om algemeen gebruikt te gaan worden. Dat daarbij Pluto aan Ram wordt gerelateerd en Mars aan Schorpioen is zowel qua symbool logischer (tweevoudig symbool voor het 'aards' Marsprincipe, drievoudig symbool voor het transcendent Plutoprincipe) als gezien het feit dat de koppeling van Pluto aan Ram als de enig juiste beschouwd dient te worden.

Uit wat in het voorgaande als bewustzijnspotentie erover aan de orde is gekomen blijkt de Mercuriusdrijfveer wel degelijk het drievoudige symbool toegekend te kunnen mogen worden. Het betreft immers de bewustzijnskern waar alle bewustmaking aan ontspruit en mee staat of valt; waarbij het met bewustzijn gaat over het essentieel bevrijdende waarheidsvindende instrument. Daarbij heeft de primaire Mercuriale bewustwordingsdrijfveer de potentie te transformeren tot transcendent bevrijdend Hermesbewustzijn. Het is het overtuigd omarmen erdoor van zo'n transcenderende Hermetische bewustmaking die dat effectief mogelijk maakt. De Vulcanisch Mercuriale drijfveer betreft dan een ik-bewustzijn met een werkelijkheidsbesef waarbij het die werkelijkheid en zichzelf daarin op een totaal andere wijze is gaan bezien. En wat betreft de in werkelijkheidsontkrachting gestelde Hermetische transcenderende bewustmaking staat de Vulcanisch Mercuriale drijfveer voor de effectieve verwerking.

Dit alles lijkt tot uitdrukking te willen komen met het aloude gebruik van het drievoudige symbool. Hierbij is echter de naam Vulcanus alleen toepasselijk voor de primair Mercuriale bewustzijnsdrijfveer. Waar dit aan de orde is zou het Vulcanus-symbool op zijn plaats zijn. Met in dit symbool inbegrepen de Hermetische bewustmaking in de context van die primaire Vulcanisch Mercuriale functionaliteit als onlosmakelijk onderdeel ervan. Wanneer het Mercuriale bewustzijn op hogerbewuste transcendente wijze de Hermesdrijfveer is gaan hanteren dan dekt echter het Vulcanusprincipe de Mercuriale lading niet meer; de Mercuriale drijfveer heeft een transformatie doorgemaakt waarmee het zijn Vulcanuskarakter is gaan overstijgen. M.b.t. die Hermetische functionaliteit zou het drievoudige Mercuriale symbool op zijn plaats zijn. Hierbij is het verder zo, dat er als gezegd géén sprake is van een aparte kosmische vertolker voor de Hermesdrijfveer, maar dat er wél sprake is van een apart Hermesdrijfveer gerelateerd aspect. Namelijk het Quintielaspect, specifiek betrekking hebbend op die Hermesdrijfveer in zijn hoger bewuste transcendent georiënteerde functionaliteit. Dit alles tezamen brengt het volgende als mogelijke oplossing ter overweging.

Met betrekking op de Hermesdrijfveer lijkt het in bijgaand kadertje vermelde symbool geschikt. Daarbij de naam Mercurius zowel als het gebruikelijke drievoudige Mercuriale symbool handhavend voor de met Maagd verbonden drijfveer. Hiermee is zowel de potentiële transcendente werkzaamheid van de Hermesdrijfveer als de bijzondere kwaliteit van de Mercuriale drijfveer recht gedaan. Bij het Mercurius-symbool dan kan de lichte cirkel gezien worden als te staan voor de zijnsdrang, waarop de Mercuriusdrijfveer als ik-bewustzijnsdrijfveer primair en bovenal betrekking heeft. En bij het Hermes-symbool staat de donkere cirkel voor de nog schuilgaande transcendent incarnatieontkrachtend ingestelde zijnsdrang, die met de transcendent georiënteerde Hermetische drijfveer tot zijn recht kan gaan komen. Deze symbolen worden in de Transformatieastrologie gebruikt, met Mercurius als naam voor de Maagd gerelateerde drijfveer en Hermes als naam voor de Tweelingen gerelateerde drijfveer. De zojuist naar voren gebrachte exclusiviteit van de Mercuriale drijfveer en de Hermetische drijfveer komen tevens tot uitdrukking in de respectievelijke eraan gelieerde aspecten. Het Mercuriale Sextiel en het Hermetische Quintiel onderscheiden zich elk op een eigen wijze van de overige aspecten, waarmee zij een bijzondere plaats innemen in het aspectengamma (zie hoofdstuk I-3 over de astrologische aspecten).

De drang naar zijnsgerechtigheid, als zijnsgeborgenheidsbehoefte

Strevend naar zelfvervulling zal de mens wat dit aangaat behoefte hebben aan een beleving van tot zijn recht (kunnen) komen. Het tegenovergestelde kan echter het geval zijn,

waarbij het leven zich uiterst onvoorspelbaar en/of bestaansvoorwaardelijk ondermijnend en misleidend kan voordoen, en zaken als maatschappelijke structuren en sociale normen belemmeringen voor zelfvervulling kunnen blijken in te houden. De mens kan kortgezegd geconfronteerd worden met allerlei zijnsgerichtigheid verhinderende omstandigheden en invloeden. Hij ziet zichzelf en anderen zo verziekt geraakt en/of geweld aangedaan in het persoonlijke zijnsverhaal. Het kan hierbij zover komen dat het in feite onmogelijk (geworden) is om er te kunnen zijn in waarachtige zelfbeleving. Waarbij het kan voorkomen dat een betreffende mens een idee krijgt van wie te zijn en hoe als zodanig in het leven thuis te horen, om vervolgens bij het zich in die zin proberen te ontplooien te gaan ervaren dat het leven hem/haar daarbij uitgesproken dwars blijkt te zitten. Het kan zelfs bij iemand de beleving wekken dat het leven hem/haar in diens eigenheid niet moet, of sterker helemaal niet moet, in de beleving van dat er voor hem of haar geen vervullende zelfverwezenlijking weggelegd lijkt te zijn. Afhankelijk van het levensprogramma zal het zich zeer divers en in heel verschillende mate, of niet, bij mensen voor kunnen doen. Het gaat hier erom het fundamentele principe te benoemen dat het leven ons geen enkele zijnsgeborgenheids-garantie biedt op bevredigende zijnsvervulling in een waarachtig eigen zijnsverhaal. Terwijl tegelijkertijd toch dat het is wat in ons leeft en de bedoeling lijkt te zijn. Wat doen we hier anders?!

Deze ervaringen kunnen de vraag oproepen 'hoe zich thuis kunnen voelen, zich geborgen kunnen weten, in het leven als een plaats erin hebben als uniek mens, terwijl de beleving of zelfs de keiharde ervaring bestaat niet in ware zelfrealisatie tot zijn/haar recht te kunnen komen?' We zien zijnsgerichtigheid zo in directe relatie met zijnsgeborgenheid. Het beleven van geborgenheid m.b.t. de persoonlijke zijnsdrang vraagt als vanzelf om het in een zijnsvervullende (maatschappelijke) zelfverwezenlijking tot zijn recht kunnen komen van die zijnsdrang. T.a.v. hoe met zo'n zijnsgerichtigheidsproblematiek omgegaan wordt zal nu een viertal benaderingspatronen besproken worden.

1—Zijnsgerichtigheid in aanvaarding van het gegeven zelfverwezenlijkingskader

Bij deze benaderingswijze blijft expliciete Uraanse zijnsgerichtigheidsdrang achterwege. Bij spanningsvelden betreffende het streven naar zijnsgerichtigheid komt het binnen de gegeven persoonlijke leefwereld tot inpassing in zaken als verantwoordelijkheidsgevoel, plichtsbesef, volharding, lotsaanvaarding, verwachtingspatronen, en de maatschappelijke rechtsorde. Het blijft bij een streven om bevredigend te functioneren binnen het gegeven Joviaans-Saturnale bestaansvoorwaardelijk bepalende levenskader. Al dan niet meer of minder geforceerd. De betreffende mens kan of moet er dan kennelijk wel mee leven. En voelt zich daar in vele gevallen wel bij. De Neptuniaanse drijfveer zal hier genoegdoening hebben te vinden als inbegrepen in een Jupiteriaans vertrouwen in het leven of transcendent georiënteerde overtuiging of schijnbaar niet-transcendent georiënteerde levensbeschouwing of maatschappijvisie; in wezen is iedere 'heilige' overtuiging omtrent hoe het leven in elkaar steekt en/of geleefd zou dienen te worden 'transcendent' van karakter voor zover het menselijke bewustzijn overstijgend als iets dat als a priori eigen aan het leven beschouwd wordt. In feite gelooft de mens bij dergelijke heilig overtuigde, veelal dogmatisch gekenmerkte levensbeschouwingen en maatschappijvisies ondertussen in de werkelijkheid van het transcendente Joviaans-Saturnale complex. In geval van een Neptuniaanse genoegdoening als door te geloven in een transcendent principe in de zin van een heilige transcendente entiteit, expliciet religieus van karakter dus, doet zich dit zoals bekend in een veelheid van invullingen voor. De veronderstelde heilige transcendente entiteit zelf en de wereldse geloofsvertegenwoordigers en religieuze leiders kunnen als uiterst

stimulerend en zelfs liefdevol worden ervaren en een waarachtige inspiratie en steun voor mensen betekenen om het beste uit hun leven te halen. Als om gewoon een goed mens te kunnen zijn, omdat daar dan eigenlijk in geloofd wordt, eventueel zonder er veel van te hoeven en misschien ook wel te willen begrijpen. Een mens komt dan bijvoorbeeld gehoorzaam aan liefde voor het leven en voor anderen het zijnsverhaal binnen en verlaat het tenslotte nog even liefdevol. Ondertussen is hij/zij wellicht voor anderen een zegen in hun leven geweest. Van enige Uraans-Neptuniaanse bevrijding van de mens, en van het overige leven, is evenwel geen sprake; het lijdensvolle levensrad draait met hen voort, als tevens door hen bekrachtigd.

Hoe dan ook is het zo, dat bij de zijnsgerechtigheidsbenadering binnen de Joviaans-Saturnaal gegeven belevingswereld de Neptuniaanse drijfveer overgenomen wordt door de Jupiterdrijfveer, potentieel als levensvisie om de zelfrealiserende zijnsverwezenlijking een geborgenheidsbedding en ontwikkelingsperspectief te bieden. Expliciete Neptuniaanse waarheidsvraagstelling is uiteraard evenmin aan de orde als de expliciete Uraanse zijnsgerechtigheidsvraagstelling. Vaak speelt hierbij de stellingname dat het leven toch niet te begrijpen is, als in zijn transcendente aard ondoorgroendelijk. Dit wordt vooral aangevoerd wanneer er zich t.a.v. een betreffende levensovertuiging vragen voordoen die er niet door beantwoord kunnen worden. Het heet dan een zaak van geloven of vertrouwen, als overgave in wezen aan het Joviaans Jupiteriaanse werkelijkheidsgegeven. Het Joviaans-Saturnale werkelijkheidscomplex heerst. De mens kan dan in dit benaderingspatroon oplossingen bedenken om de spanningsvelden tussen ik en werkelijkheid en tussen individu en cultureel maatschappelijke leefwereld in gewenste zin te beïnvloeden. Hij kan met zijn Mercuriale ik-functie het leven zo efficiënt mogelijk trachten aan te pakken, in een logisch realistisch optimaliseren van de zelfverwezenlijking. De Venusfunctie en Marsfunctie kunnen ingeschakeld worden om daartoe verbintenissen met geschiktere zijnsmogelijkheden aan te gaan en/of wegen in te slaan die een veranderende zelfverdieping met zich brengen als oplossing voor problemen met de zelfverwezenlijking, zich veranderend aanpassend dan. Tevens kan het komen tot Joviaans Jupiteriaans bewust bijstellen van het zijnspectief en de persoonlijke doelstellingen.

2—Zijnsgerechtigheid door ontkrachting van het gegeven zelfverwezenlijkingskader

= 2a—Uiterlijke bevrijdende ontkrachting

Bij dit benaderingspatroon komt het inzake het zijnsgerechtigheidsdilemma nadrukkelijk tot een Uraanse zijnsgerechtigheidsvraagstelling. Er is hierbij sprake van een uitgesproken gespannen verhouding tussen het Saturnale en het Uraanse. De mens ervaart afkeer van zijnsgerechtigheid frustrerende, ondermijnende of verkrachtende kaders, structuren, normen, regels en verwachtingspatronen. Dit op het persoonlijke vlak en in relatie ermee ook in algemeen menselijk opzicht. Het hiermee uitgesproken Uraans geladen Mercuriale bewustzijn zal bevrijdende doorbraken willen bewerkstelligen, en zo nodig trachten te forceren, met de opvatting dat de mens vrijelijk op waarachtig eigen wijze tot zijn recht dient te kunnen komen, en wel zo optimaal mogelijk. Als bestaanswerkelijkheidsgericht tot bevredigende zelfverwezenlijking willen geraken blijft deze benaderingswijze gesteld in het Joviaans-Saturnale werkelijkheidskader, waarbij de incarnatiowerkelijkheid als gegeven niet ter discussie staat. De gefrustreerde Uranusdrijfveer streeft naar ontkrachtend bevrijdend doorbraken van Saturnale belemmering en verstikking, maar blijft bevestigend betrokken op het Saturnale zijnsverwezenlijkingspatroon zoals dit geldt in deze wereld. Maar dat patroon moet vrijer en rechtvaardiger. Het gaat over het Uraanse bewustzijn zoals dat

aan de orde komt bij het eerste niveau van het bij Waterman in verhoging komen van de Hermetische bewustmaking. Het belang hiervan is gelegen in het ermee wakker geroepen zijn van een expliciete Uraanse ontkrachtingsdrang m.b.t. het Joviaans-Saturnaal werkelijkheidscomplex. Alhoewel dit laatste op zich buiten schot blijft gaat het wel degelijk om een fundamentele ontwikkelingsfase. Op weg naar een toekomstige ware ontkrachtende benaderingswijze van zijnsgerechtigheid, dan met waarachtige algemeen geldende zijnsgerechtigheid in transcendente zijnsgeborgenheid als criterium. Met daarbij wat betreft de Neptuniaanse transcendente geborgenheidsbehoefte de fundamentele vraagstelling die hier achterwege blijft.

Deze uiterlijke ontkrachtingsbenadering van het gegeven zelfverwezenlijkingskader kan zich, zoals genoegzaam bekend, in een grote diversiteit van uitingsvormen voordoen. Van meer individueel, via een tendens tot het samen optrekken met gelijkgestemden, tot uitgesproken groepsmatig optreden. Van bevrijdend vernieuwend denken tot het met rebellie en ontwrichtende acties doen schokken van het cultureel-maatschappelijke kaderwerk. Van het gericht samenhangend constructief bevorderen van garanties voor de eigenheid van individuen, groepen of gemeenschappen, tot het ongebreideld, eventueel excessief, zich afzetten tegen en/of onttrekken aan en of losmaken van het samenlevingskader. Van zinvol doorbreken van taboes of het varen van een eigenzinnige, eventueel excentrieke levenskoers, tot het op onzinnige wijze volledig wars van normen en regels zijn. Of zich, individueel dan wel als groep, of bijvoorbeeld als een 'bevrijdingsbeweging', aan niets en niemand, zeker niet aan anders gestemden, nog iets gelegen laten liggen. Waarbij bedoelde Uraanse bevrijding kan omslaan in kil en meedogenloos ondermijnen en verkrachten van de vrijheid en zijnsgerechtigheid van anderen. Er is met dit alles tegelijk iets waar de mens bij die gerichtheid op uiterlijke ontkrachting weinig toe geneigd en bereid zal zijn. En dat is bij problemen met het tot zijn recht komen in de persoonlijke zelfverwezenlijking dit zien te ontkrachten door zelf te veranderen d.m.v. zelfverdieping. De oorzaken worden voornamelijk gezocht en gezien in belemmeringen en verstoringen van buitenaf, die doorbroken of uit de weg geruimd dienen te worden. Voor een zelfverdiepende ontkrachting van het gegeven zelfverwezenlijkingskader is het volgende benaderingspatroon vereist.

= 2b—Innerlijk transformerende ontkrachting

Het als gevolg van Joviaans-Saturnale zijnsvoorwaardelijke en geborgenheidsvoorwaardelijke oorzaken gefrustreerd, ondermijnd of verkracht worden aangaande het persoonlijk tot zijn recht kunnen komen zal hier onderkend worden als naast in de buitenwereld aan de orde te zijn bovenal als psychisch geïnternaliseerd innerlijk te spelen. Dat internaliseren is m.n. iets dat plaatsvindt bij het opgroeien in de kindertijd, waarbij de ouders/verzorger i.h.a. de essentiële rol spelen. Zij stellen naar het kind het kader voor de zijnsontwikkeling en de zijnsgeborgenheid. Dit vanuit hún optiek en beleving, en in eerste aanzet op hún voorwaarden, waarbij zij m.b.t. het kind persoonlijke belangen en verwachtingen kunnen hebben, enz. Een mens kan zo vanuit zijn opvoedingspatroon op uitgesproken zijnsgeborgenheidsvoorwaardelijke wijze in het leven komen te staan, daarbij zich bepaalde zijns- en geborgenheidsvoorwaardelijkheden eigen gemaakt hebbend die hem ernstig zullen gaan ondermijnen bij het naar zijn eigen aard in zelfverwezenlijking tot zijn recht proberen te komen. De ondermijnende factoren zitten stevig in de psyche geworteld en alleen een innerlijke ontkrachting tot in de kern van dat geworteld zijn kan uitkomst bieden. Naar buiten gerichte ontkrachtende doorbraken vinden plaats in een direct thematisch verband daarmee, als bekrachtigende doorwerking ervan en als noodzakelijke veranderingsruimte vrij makend ervoor. Het op het eerste niveau bij Waterman in verhoging geraken van de

Hermetische bewustmaking leidt hier tot zo'n innerlijke en uiterlijke gecombineerde ontcrachting. Deze door innerlijke transformatie gekenmerkte, meer of minder uitgesproken procesmatige ontcrachting blijft nog gesteld in het Joviaans-Saturnaal werkelijkheidskader. Als onontkoombaar beschouwd bepalend gegeven voor de zijnsverwezenlijking. Wat de Neptuniaanse drijfveer aangaat komt het ook hier niet tot de fundamentele transcendente-geborgenheidsvraagstelling.

3—Zijnsgerechtigheid door ontcrachting van de incarnatiewerkelijkheid

Het uitgangspunt is nu een niet aflatend kritisch Uraans afwijzen van de fundamentele en structurele zijnsongerechtigheid in het aardse leven, omdat daar geen vrede mee gevonden kan worden. Het vindt plaats in een scherpe bewustmaking, als denken erover zonder enig voorbehoud of ook maar enige terughoudendheid. Het betreft een prangende vraagstelling, met een onstuitbare drang naar algemeen menselijke transcendente zijnsgerechtigheid. Waar zoals eerder besproken voor waarachtige zijnsgeborgenheidsbeleving ware zijnsgerechtigheid vereist is daar is voor ware transcendente algemeen menselijke zijnsgerechtigheid een waarachtige transcendente zijnsgeborgenheid vereist. Dit houdt in dat het onvermijdelijk hier tot de fundamentele vraagstelling aangaande ware transcendente zijnsgeborgenheid komt bij de Neptuniaanse bewustzijnsdrijfveer. Het eerdere zich in geborgenheid thuis in het leven willen kunnen voelen betreffende het in zijnsverwezenlijking recht kunnen doen aan de unieke eigen zijnsdrang is geworden tot het zich zonder meer hoe dan ook in zijns(gerechtigheids)geborgenheid thuis willen voelen in het leven, als een logisch fundamenteel zijnsrecht. Dit speelt uiteraard in het kader van de lijdensvolle gang van de mensheid doorheen de geschiedenis. Van het prille begin tot op de dag van vandaag. Als een meedogenloos oorspronkelijk inherent evolutionair gekarakteriseerd gegeven, inbegrepen de willekeurige onrechtvaardigheid. En al van kracht in de periode van de ontwikkeling van het leven in onbewustheid, als een veelheid en verscheidenheid van kwellingen even meedogenloos spelend bij dieren. Het is onweerlegbaar vanaf het begin ervan eigen aan het aardse leven.

Wat valt er t.a.v. dit alles op een kritisch logische, realistische, en op geen enkele manier gecensureerde of verhullende wijze vast te stellen? Wat is er met het leven en de bestaanswerkelijkheid ervoor aan de hand? En hoe zit het met de transcendente oorsprong, de transcendente macht, achter het ontstaan, het in gang gezet zijn, van dit geheel, van deze kosmische werkelijkheid, met daarin het aardse leven? Wat is er met die transcendente macht, die transcendente entiteit, aan de hand? Dit soort vragen gaan nu niet alleen absoluut dwingend gesteld worden, doch er willen ook perse realistisch steekhoudende antwoorden op verkregen worden, ter ontwikkeling van realistisch geloofwaardig inzicht.

Er is zo bij deze benaderingswijze een gezamenlijke transcendente zijnsgerechtigheidsgeborgenheidsvraagstelling van kracht vanuit de Uraanse en de Neptuniaanse drijfveer. En wel vanuit de motivatie van het Uraans-Neptuniaans bevrijdingscomplex. Met de potentie zich tot een werkelijkheidsontcrachtende zijnsinvulling en zelfverwezenlijking te ontwikkelen. Thans verkeren we bij het prille begin van meer tot algemeen menselijke geestesgesteldheid hebben te geraken ervan. Dit betekent dat nu eerst bepaalde personen de thematiek zullen moeten gaan onderkennen en er op diep doorleefde wijze inzichten over dienen te gaan ontwikkelen. Om een samenhangend gedachtegoed erover vorm te geven en dat kenbaar te maken en uit te dragen. Kenmerkend voor deze personen zal als eerder genoemd zijn dat bij hen een krachtige diepwezenlijke oorspronkelijke kiem in de zin van het Uraans-Neptuniaans complex leeft. Waar zij als onontkoombaar hoe dan ook iets mee

moeten. Het zal voor deze personen inhouden dat zij zich op een gegeven moment ertoe gedwongen zien het Quintielproces als zijnstransformatieproces aan te gaan, als de enige mogelijkheid om met hun leven verder te kunnen.

Een waarachtige, verlossende bevrijding zal uitblijven zolang de incarnatiewerkelijkheid als onwrikbaar vaststaand gegeven beschouwd wordt. Dus niet als iets dat ontkrachtend tot verdwijning kan worden gebracht, door er als mensheid in toenemend verruimend bewustzijn ontkrachtend bevrijdend doorheen te gaan. Er telkens als hoger bewustzijn aan ontstijgend, de werkelijkheid verzwakkend achterlatend, gericht op uiteindelijke verdwijning ervan. Een illusie? Zo kan het genoemd worden, maar dan wel een illusie gebaseerd op een realistische kijk op de werkelijkheid en op het leven i.p.v. zich een ongefundeerde onrealistische illusie erover in te beelden. Als we nu wetenschappelijk astronomisch zover zijn gekomen dat we het volstrekt aannemelijk en zelfs uitermate waarschijnlijk achten dat onze gehele kosmische werkelijkheid met een 'oerknal', als een transcendente creatieve impuls, uit een of ander oerdeeltje of oerprincipe is ontstaan, dan is het wetenschappelijk gezien uitermate ónlogisch en bizar ónwetenschappelijk om het omgekeerde a priori voor onmogelijk te verklaren. Het mag integendeel juist als absoluut realistisch logische hypothese opgevat worden. Nadere bewustwording erover meer dan waard, in relatie ook met verdere kennisontwikkeling in de astronomie. Daar spelen bijvoorbeeld al uiteenlopende inzichten omtrent de vraag of zich het heelal dan wel almaar verder zal uitbreiden of juist op een 'gegeven moment' zal overgaan tot inkrimping. En waar dat dan vanaf zou kunnen (gaan) hangen(!).

Bij het ontkrachtend bevrijdend in de werkelijkheid staan zal het gaan om keiharde motivatie, met opoffering in dienstbaarheid, en om bitter noodzakelijke verbondenheid in onze gezamenlijke bevrijdingsstrijd. Dit i.p.v. een wazige 'universele liefde'. En wel in ieders en ons aller belang.

Zijnsvervullingsreferentiepunten in de horoscoop

In de Transformatieastrologie speelt een zestal als zijnsvervullingsreferentiepunten te benoemen facetten in de horoscoop een betekenisvolle rol. Het gaat hiermee over de beide Maanknopen, Zwarte Maan en Geconditioneerde Maan, en Karmapunt en Pars Fortunae. De laatste twee zijn gezien het in hun definitie opgenomen zijn van de Ascendant net als deze zo dynamisch vluchtig dat er enkel als 'vaste (radix-)referentiepunten' betekenis aan is te verlenen. Met het bij het Karmapunt ('Ascendant min Zon plus Saturnus') en het Pars Fortunae ('Ascendant min Zon plus Maan') in deze definities opgenomen zijn van ook een tweetal drijfveren gaat het bij deze punten om zeer krachtige referentiepunten. Bij de vier overige zijnsvervullingsreferentiepunten is er sprake van een geleidelijke transitaire voortgang, waarmee aan deze punten wel in relatie tot de radixpositie een transitaire betekenis kan worden verleend. Zij kunnen zo als 'dynamische referentiepunten' benoemd worden.

De Maanknopen hebben specifieke betrekking op de Zon en Maan als gezamenlijke zijnskern, en wel qua zijnsvervullingskarakteristiek ervan. De Zuidknoop staat voor de thematische zijnsvervullingssessentie, de Noordknoop voor de zijnsvervullende ontplooiing m.b.t. die thematische essentie. Samen vormen ze een zijnsvervullingstwee-eenheid. Ten aanzien hiervan staat het Karmapunt voor de kern van de zijnsvervullingsworsteling die zich er meer of minder uitgesproken bij voordoet. Als tegenhanger van het Karmapunt vertolkt het Pars Fortunae de zijnsvervullingsfocus, als datgene aangevend waar juist het fundamentele houvast voor de zijnsvervullingsontwikkeling gevonden wordt, waar ook in zijnsworstelingsnood telkens weer op teruggekomen wordt.

Een m.n. in de Transformatieastrologie belangrijk en zelfs centraal staand gegeven bij de zijnsvervullingsworsteling dan is de zijnsgeborgenhedsvoorwaardelijkheid zoals die bij de betreffende mens van kracht is als zijnsvervullingsondermijning, -belemmering, en -verstoring. En wel, direct of indirect, gerelateerd aan het werkelijkheidsvoorwaardelijke zijnsgeborgenhedskarakter van de bestaanswereld, zoals dat in de werkelijkheidscontext van het Joviaans-Saturnaal complex fundamenteel van kracht is. Als een bestaansvoorwaardelijkheid die voor de evolutionaire daadwerkelijkheid van het Joviaans-Saturnaal werkelijkheidscomplex onontbeerlijk is. Hoe dit concreet uitwerkt wordt met de Zwarte Maan en de Geconditioneerde Maan aangegeven, als respectievelijk de zijnsvoorwaardelijke en de geborgenhedsvoorwaardelijke uitwerking. Het is hierop dat de eventuele ontkrachtingen, zoals ook bij de Oppositie als aspect aan de orde, hun aangrijpingspunt vinden. Het zal daarbij allereerst en meestal voornamelijk gaan om ontkrachting van tot stand gekomen en/of gebrachte psychisch geïntegreerde persoonlijke voorwaardelijkheidsinvullingen en de hieruit voortgevloeide consequenties en situaties. Waarna het zaak is de ware eigen invulling van de ontkrachte facetten te realiseren, waarbij aanvullende ontkrachting plaats kan hebben te vinden. Ook zal er i.h.a. in welke mate dan ook sprake zijn van pure bestaansvoorwaardelijkheid, waarmee de mens zich evenzeer op die door de Zwarte Maan en de Geconditioneerde Maan in de horoscoop aangegeven opzichten concreet geconfronteerd ziet. Zwarte Maan en Geconditioneerde Maan bevinden zich in de horoscoop in exacte Oppositie met elkaar, als eveneens een twee-eenheid.

Het is bij een zijnstransformatieproces dat voorwaardelijkheidsontkrachtingen inzake wat aangegeven wordt met Zwarte Maan en Geconditioneerde Maan absoluut vereist zijn. Het is als eerder genoemd zo dat met het opgroeien in de kinder- en jeugd jaren een persoonlijke instelling inzake bestaansgeborgenhedszekerheid tot stand komt, die zodanig opgedrongen en/of oneigenlijk van aard is dat het precies belemmerend en ondermijnend gaat uitwerken, met bestaansvoorwaardelijke zijnsgeborgenheds- en zijnsontplooingsproblematiek ten gevolge. De Zwarte Maan geeft de zijnsvoorwaardelijke instelling wat betreft de bestaansvoorwaardelijkheid hiervan aan, dat wat je wel/niet mag/hoort te zijn als geborgenhedsvoorwaardelijke zijnsinvulling. De Geconditioneerde Maan geeft in wisselwerking daarmee de geborgenhedsvoorwaardelijke instelling aan, het hoe zijnsvoorwaardelijk zich wel/niet mogen/horen te ontplooien wil de bestaansgeborgenheds als echt recht gedaan werkelijk beleefd kunnen worden; wat uitgesproken als vereist aan de orde kan zijn, eventueel op straffe van de bestaansgeborgenhedsbasis kwijt te raken, zonder een gezond alternatief.

Het Karmapunt is alternatief te benoemen als 'de kern van de persoonlijke zijnsevolutiebijdrage', in meer of minder uitgesproken mate als zodanige 'kwaliteit' aan de orde zijnde. Het Karmapunt houdt zo een zijnsvervullingsopgave in met de functie het individu aan te zetten tot het bewerkstelligen en/of bevorderen van een evolutionair gekenmerkte ontwikkeling, dan wel een zijnsvernieuwingssactie tot stand te doen brengen als in de transcendent voorziene evolutionaire ontwikkeling inbegrepen. Het Pars kan hierbij benoemd blijven als zijnsvervullingsfocus. De ontwikkelingsbijdrage kan werkelijkheidsbekrachtigend of werkelijkheidsontkrachtend evolutionair invulling krijgen.

I-2 Over de 'planetaire' drijfveren

De drie dynamische viertallen

De twaalf 'planetaire' drijfveren zijn in samenhang met de eraan gerelateerde dierenriemtekens in drie dynamische viertallen onder te verdelen. Bij elk viertal zijn de deelnemende planetaire principes in een relatie tot elkaar gesteld die bepaald wordt door hun complementaire verhoudingen en hun nachtheerserverbanden. Het betreft de volgende viertallen:

= Het zijnsvernieuwingsviertal of levensviertal, gevormd door Pluto, Venus, Mars en Persephone.

= Het zijnsviertal, gevormd door Uranus, Apollo/Zon, Demeter/Maan en Saturnus.

= Het bewustzijnsviertal, gevormd door Neptunus, Mercurius, Jupiter en Hermes.

Ieder viertal is samengesteld uit een combinatie van twee complementaire verhoudingen plus een tweetal daarmee samenhangende nachtheerserverbanden. Verder zijn alle vier elementen in elk viertal vertegenwoordigd. Waarbij de verdeling daarvan binnen elk viertal hetzelfde is, namelijk op de wijze van water-aarde en vuur-lucht complementaire verhoudingen plus water-vuur en aarde-lucht nachtheerserverbanden. Deze drie viertallen vormen samen één dynamisch geheel, waarbij zoals de namen ervan dat al aangeven 'zijn', 'zijnsvernieuwing' en 'bewustzijn' als sleutelbegrippen van toepassing zijn.

Het is de zijnsvernieuwing die zowel het zijn als het bewustzijn mogelijk maakt, en zo als de dynamische kern van het leven beschouwd kan worden. Zonder zijnsvernieuwing kan leven niet ontstaan, bestaan en voortgang krijgen. We kunnen het zijnsvernieuwingsviertal daarom ook levensviertal noemen. Het voordeel ervan is dat deze benaming zoals zal blijken extra aansprekende begrippen oplevert. Ook is het evolutionair zijnsvernieuwende zijnsontwikkeling die het ontstaan van bewustzijn mogelijk heeft gemaakt, waarna de ontwikkeling van bewustzijn met voortdurende zijnsvernieuwing samenhangt. Zo is het leven te beschouwen als evolutionaire zijns-en bewustzijnsontwikkeling.

Het levensviertal

In ommestaaende afbeelding is dit levensviertal van kernbegrippen voorzien weergegeven. Voor de inzichtelijkheid zijn hierbij de drijfveren gesitueerd in onderlinge posities overeenstemmend met de eraan gerelateerde dierenriemtekens. Hetgeen in het hierna volgende wordt besproken geldt evenwel voor die drijfveren waar deze in de dynamische horoscoop ook maar spelen en in welke onderlinge situatie dan ook. Het is zinnig deze afbeelding bij de nu volgende bespreking voor ogen te blijven houden.

De beide transcendente levensdrijfveren Pluto en Persephone zijn transcendente zijnsvernieuwingsdrijfveren m.b.t. de evolutionaire incarnatiegeschiedenis. Zij staan zo tevens voor hetgeen er qua zijnsvernieuwing aan de orde komt bij de gang van zaken in het leven van de individuele mens. Dit doet zich in de daadwerkelijkheid van het leven voor aan het individu en gaat bij het Mercuriale levensfunctionele ik-bewustzijn als een zijnsvernieuwingsdynamiek spelen. Met de persoonlijk bewuste aardse drijfveren Mars en Venus als de instrumenten waarmee die zodanige dynamiek specifiek verwerkt zal hebben te worden. Pluto staat dan voor een als onontkoombaar zich aandienende vernieuwende zijnsontwikkelingsdrang c.q. een pure zijnsvernieuwingsdrang. En Persephone draagt zorg voor het in de persoonlijke werkelijkheid ten aanzien hiervan ter beschikking brengen van

een relevante zijnsvernieuwingsmogelijkheid, die door de Venusdrijfveer getraceerd kan gaan worden, om er zich mee verbindend mee op weg te gaan. We kunnen hiermee stellen dat de Persephonedrijfveer de voedende zijnsmogelijkheid in de werkelijkheid ter beschikking brengt t.b.v. het zich vernieuwend ontwikkelende leven. Het is m.a.w. de drijfveer in de werkelijkheid die zorg draagt voor de zijnsvernieuwende levenskansen voor het zich vernieuwende dan wel nieuw te ontwikkelen individu. Alhoewel de werkzaamheid van de drijfveren Pluto en Persephone niet van de mens uitgaan, maar zich bij de mens (Pluto) en t.a.v. de mens (Persephone) voordoen, kan de mens wel ten aanzien ervan de instelling en benaderingswijze bepalen, en aldus de concrete invulling en uitwerking ervan beïnvloeden. Dit wel binnen de vast bepaalde aard van het zich voordoende zijnsvernieuwingsgegeven.

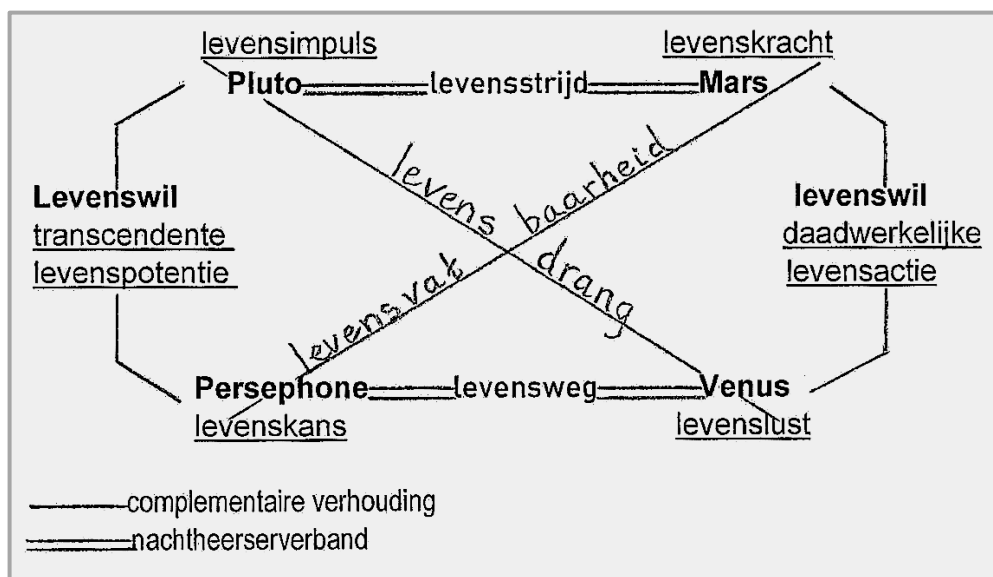

Fig. 1 Het levensviertal

De gang van zaken in geval het een nieuw zich te ontwikkelen individu, een nieuw leven dus, betreft biedt een goed beeld van hoe het er bij het levensviertal aan toe gaat. Met de Plutoonse levensimpuls van de geboorte is als een potentieel nieuw leven een zuigeling op het werkelijkheidstoneel verschenen. Als deze pasgeborene voldoende Marsiaanse kracht van leven bezit dan is hij of zij wat dat betreft tot de levensstrijd in staat. Om deze werkelijk aan te kunnen gaan is een voedende zijnsmogelijkheid nodig voor waarachtige levensvatbaarheid. Als het goed is doet zich in zijn/haar bestaanswerkelijkheid inderdaad zo'n voedende mogelijkheid als levenskans voor, m.n. een van melk voorziene vrouwenborst—de Persephonedrijfveer in de persoonlijke werkelijkheid brengt die adequate zijnsvernieuwingsmogelijkheid ter beschikking, zich hiermee kenbaar makend als 'voedende moeder'. Het is de Venusdrijfveer die deze voedende zijnsmogelijkheid moet zien te traceren en de verbinding ermee aan moet gaan. Het betreft als zodanig de door de zijns-energie van de Plutoonse levensimpuls geactiveerde levenslust, in de zin van 'honger krijgen', trek krijgen in iets bevredigend aantrekkelijks. Hiertoe dient verbinding gelegd te worden met de voedende tepel. Er toe aangetrokken als gestimuleerd door de 'voedende moeder' wordt die tepel aangenomen, waarmee de levensdrang zich doet gelden, als de voor de levensstrijd aanvullende noodzakelijkheid, de Marsdrijfveer moedermelk als voedende mogelijkheid biedend. Die Marsdrijfveer zal het t.a.v. zijn levenskracht als waarachtig voedend ervaren en hiermee als geëigende voedende mogelijkheid voor de drang naar 'zijnsbekrachtigend zelfbehoud' onderkennen. Zo is het verlangen het te verkrijgen

om te benutten gewekt, waardoor de levensvatbaarheid bekrachtigd is geworden en de levensweg zijn aanvang kan verkrijgen. De daadwerkelijke levensactie van de door Mars en Venus vertolkte levenswil heeft de door Pluto en Persephone vertolkte transcendente Levenswil uitwerking verleend. De levensstrijd op de levensweg is van start gegaan als zijnsstrijd van een nieuw leven. Deze gang van zaken geldt op vergelijkbare wijze m.b.t. de zijnsvernieuwingsstrijd in een zijnsontwikkelingsproces, zoals ook in een uitgesproken zijnstransformatieproces.

De beide 'aardse levenswil'-drijfveren Mars en Venus zullen t.a.v. het op weg zijn in het leven op de eerste plaats een primaire basisfunctie vervullen. Venus zal als vaste partnerdrijfveer van Mercurius, de op zijnsontplooiende zelfhandhaving gerichte levensfunctionele ik-bewustzijnsdrijfveer, werkzaam zijn wat betreft het aandragen van de benodigde bestaans- en zijnsverwezenlijkingsmogelijkheden ter zijnsontplooiende voortzetting op de levensweg. Door de betreffende voedende mogelijkheden te traceren en er zich adequaat mee te verbinden, ze zo ter effectieve functionele verwerking ter beschikking stellend aan de Mercuriale levensfunctionele ik-drijfveer. De Marsdrijfveer op zijn beurt zal in actie komen wanneer dat noodzakelijk is bij het zich voordoen van belemmeringen, verstoringen of bedreigingen t.a.v. het kunnen beschikken over en/of benutten van de benodigde en/of dringend verlangde zijnsmogelijkheden. Hij zal zich veelal manifesteren als strijder naar de buitenwereld toe, om alsnog de beschikking over de zijnsmogelijkheden te verkrijgen of dat veilig te stellen. Dit kan, uit puur zelfbehoud, bij niet of nauwelijks in de buitenwereld in bevredigende mate te realiseren resultaat, komen tot innerlijke aanpassingen, eventueel op een geforceerde wijze. Om zo alsnog op de levensweg verder te kunnen.

Onder de primaire basisfuncties van die 'aardse levenswil'-drijfveren vallen uiteraard ook de algemeen gangbare zijnsontwikkelingsuitdagingen, zoals in de groeifase naar volwassenheid. Hierbij zullen zij werkzaam zijn in de samenhang van het zijnsvernieuwingskader van het totale levensviertal, naast Mars en Venus also Pluto en Persephone omvattend.

Mars is dus niet zoals Venus een vaste partner van de Mercuriale levensfunctionele drijfveer, doch een indien nodig geactiveerde hoedanigheid daarvan. Het is de Mercuriusdrijfveer van het in stand houden en het zich ontplooiën van het individu die zich dan in zijn 'Marsmodus' doet gelden. Dit terwijl ondertussen Venus de vaste partner(drijfveer) van de Mercuriusdrijfveer blijft, steeds zorgend voor het daadwerkelijk aandragen van de ter beschikking komende zijns(ontwikkelings)mogelijkheden, van welke aard ook. Dit komt in de Grieks-Romeinse mythologie symbolisch heel mooi als volgt in een verhaal naar voren. Venus en Vulcanus (de naam voor Mercurius in zijn primaire functionele gerichtheid) worden gepresenteerd als in een vaste relatie met elkaar gesteld te zijn. Zolang er zich geen aanleiding toe voordoet is Mars niet in beeld. Venus verkeert in relatie met Vulcanus, dat is het. 'Rust in de tent'. In geval zich echter zijnsbedreigingen gaan voordoen of wanneer er sprake is van een ware zijnsvernieuwingsnoodzaak, dan verschijnt Mars ten tonele en in het verhaal aan Venus. Tegelijk verdwijnt Vulcanus uit het zicht. Het gaat nu volledig om Mars en Venus. Tevens is evenwel, zoals expliciet wordt vermeld, de relatie van Venus en Vulcanus volkomen en absoluut van kracht blijvend. Dit dan terwijl er in dat mythologische verhaal episodes ontstaan van een 'heftige en intense interactie' tussen Mars en Venus, veel weg hebbend van een 'ware relatie'. In feite betreft deze gewoon de relatie van Venus met Vulcanus, namelijk in diens Marsmodus. Wat aldus in dit verhaal naar voren komt lijkt niets anders te zijn dan dat zowel Venus als Mars functionele facetten van de Mercuriale ik-drijfveer zijn. En dit in verschillende situaties met elk hun specifieke dynamische karakter. Aldus kan het betrekking hebben op het geactiveerd zijn van het

levensviertal m.b.t. een werkelijke zijnsvernieuwing. Het Mercuriale ik-bewustzijn blijft ook dan beoordelend en analyserend alles coördinerend en organiserend verwerken. Maar zijn hoedanigheid als Venusfunctie en Marsfunctie treden bij zo'n zijnsvernieuwingsepisode in gezamenlijkheid op de voorgrond.

De mens dan is geplaatst in de almaar doorgaande zijnsvernieuwingsgeschiedenis. Hoe een mens daar individueel in gesteld is wordt gaande het leven als vanzelf ervaren en bij de Mercuriale ik-drijfveer tot bewustzijn gebracht. Ten aanzien van het omgaan ermee worden de drijfveren van Mars en Venus dus specifiek daartoe ingeschakeld. Van beide transcendente werkelijkheidsdrijfveren, Pluto en Persephone, als de t.a.v. de betreffende mens zich voordoende Levenswil, is het Pluto die dwingend het aan de orde komen van zijnsvernieuwing bepaalt. De aardse menselijke drijfveren Venus en Mars staan met hun daadwerkelijke levensactiviteit voor de ten uitvoer brengende levenswil ten aanzien hiervan. Als de Plutodrijfveer met een zijnsvernieuwingsimpuls het proces op gang brengt of een voortgangsimpuls verleent gaat de zijnsvernieuwingsdrang bij Mars met een gevoelsbeladen dringendheid als zijnsbekrachtiging inzake waar zelfbehoud leven, waar Mars onstuitbaar iets mee moet. Wat de levensstrijd betreft vindt aldus de vurige, dwingende Plutoonse zijnsvernieuwingsimpuls onderdak bij de emotioneel geladen Marsiaanse levenskracht. Het onderlinge nachtheerserschap is hierbij van kracht.

Bij de complementaire levensdrangverhouding ontstaat bij de Venusdrijfveer door toeneemende Plutoonse zijnsvernieuwingsaandrang een energetisch geladen intense levensimpuls van in bepaald opzicht met wat nieuws op weg te willen en een geschikte mogelijkheid willen vinden, een passend en aantrekkelijk iets en/of iemand, om daar gevolg aan te kunnen geven. De Persephonedrijfveer zal dan een passende zijnsvernieuwings(ontwikkelings)mogelijkheid ter beschikking doen komen, met een voor de Venusdrijfveer als aantrekkelijk en vooral beloftevol te beschouwen kwaliteit. Zodat deze die mogelijkheid in de nu Marsiaans ingestelde Mercuriale beoordelingsafweging zal gaan brengen. Wat de levensweg betreft zien we aldus een door Persephone 'aards' ter beschikking gebrachte levenskans onderdak vinden bij de 'luchtig' ingestelde Venusiaanse levenslust. Hierbij is weer onderling nachtheerserschap van kracht.

Wat de complementaire levensvatbaarheidsverhouding betreft zal de ter beschikking aangedragen mogelijkheid bij de Marsdrijfveer een de levensvatbaarheid bekrachtigend verlangen om die te benutten doen ontstaan en/of op het reeds bestaande verlangen bij de Marsdrijfveer overtuigend aangrijpen. Er is iets en/of iemand in beeld gekomen waar betrokkene echt wat in ziet en/of mee heeft, en wel wat mee lijkt te kunnen, of het zelfs echt helemaal ziet zitten om ermee aan de gang te gaan. Een zich voordoende zijnsvernieuwings(ontwikkelings)mogelijkheid kan heel direct zowel de Venusdrijfveer als de Marsdrijfveer overtuigend aanspreken, of soms juist een van beide eerst helemaal niet, zelfs eventueel in eerste instantie weerstand uit onbegrip oproepend, hetgeen dan een toegepitste Mercuriale bewustwording vereist om dit te doorbreken.

In het kader van het persoonlijk levensprogramma zal alles wat het verloop ervan aangaat steeds in onderlinge samenhang en afstemming geactiveerd en tot ontwikkeling gebracht worden. Bij het levensviertal zal in deze zin dan ook telkens opnieuw, in allerlei opzichten en op diverse manieren, een voorbereidende ontwikkeling plaatsvinden als erop gericht uiteindelijk telkenmale het viertal als een zijnsvernieuwende dynamische eenheid in elkaar te doen grijpen. Als dat momentum bereikt is zal de betreffende Plutoonse levensimpuls samenvallen met de expliciete Persephoneaanse levenskans. Bij de Marsdrijfveer

heerst er dan een sterke gevoelsbeladen drang om de door de Venusdrijfveer in de Marsiaans Mercuriale beoordelingsaandacht gebrachte zijnsmogelijkheid te benutten. Hierdoor bevestigd zal de door de Plutoonse zijnsvernieuwingsenergie gestimuleerde Venusdrijfveer met overtuiging en enthousiasme het contact met de levenskans aangaan en zich ermee gaan verbinden. Waarmee inzake de betreffende zijnsvernieuwingsthematiek de levensweg aanvangt waarop Mars de levensstrijd zal aangaan.

Tot op heden heeft de mens in het algemeen betreffende zijn Marsiaans-Venusiaanse levenswil geen besef van de transcendente zijnsvernieuwingsdrijfveren die er als Levenswil achter zitten. Zeker niet op doorleefd bewust gemaakte wijze. Zij worden puur binnen het Mercuriale ik-belevingskader van Marsfunctie en Venusfunctie ervaren en verwerkt. In een diepgaand zijnstransformerend bewustmakingsproces evenwel zal de mens zich van die transcendente drijfveren stuk voor stuk op intens doorleefde wijze bewust kunnen worden. Hij/zij zal hierbij in het gangbare zijnstransformatieproces leren zijn/haar levenswil weloverwogen ter beschikking te stellen voor en/of af te stemmen op het ten uitvoer brengen van de t.a.v. hem/haar werkzame transcendente aandrang tot zijnsvernieuwing. Door de Wilsdrijfveren te onderkennen en op gezette tijden zich af te vragen "wat is het dat het Leven nu t.a.v. mij wil?" en "hoe wil en moet ik daarmee omgaan?". Het blijft ondertussen voor de mens in zijn aardse hoedanigheid toch zijn Mars-Venus duo, als Mercuriale functiedrijfveren, door middel waarvan hij het zal hebben te doen en te volbrengen. Het zal er allereerst dan van moeten komen dat de vurige levensimpuls bij de emotioneel geladen Marsdrijfveer verwerkt wordt tot het wilskrachtig vuur van de strijder. Terwijl ondertussen 'in luchtig aftastende levenskunst' de Venusdrijfveer als wegbereidster de daarvoor in geduldige afwachting gaandeweg haar aandacht op zich vestigende aardse zijnsvernieuwings(ontwikkelings)kans dient te traceren in bereidheid om zich daarmee te verbinden. Vervolgens dienen hartstochtelijke strijdbaarheid en ondernemende voortgangsbereidheid tot een effectieve twee-eenheid te worden samengesmeed om de zijnsvernieuwingsuitdaging met kans van slagen aan te vangen. Denk in deze aan het mythologische verhaal over die intense relatie van Mars en Venus.

Wat de Plutoonse levensimpuls betreft zal er overeenkomstig de complementaire vuurlucht combinatie al vlot bij de Venusdrijfveer een 'levenslustige' zin ontstaan om met iets nieuws, iets aanlokkelijks en /of plezierig(er)s om in het zijnsverhaal mee bezig te zijn op weg te gaan. Bij de Marsdrijfveer op zijn beurt zal er i.h.a. van een vrij snel toenemende zijnsvernieuwingsdrang sprake gaan zijn. Door het meer en meer als onder druk staan en bedreigd rakend ervaren van de ware kwaliteit van de zijnsmanifestatie en de zijnsvervulling in het zelfverwezenlijkingsverhaal zal de Marsdrijfveer al vlug vatbaar zijn voor de dynamische kracht van de levensimpuls. Hiermee aangespoord tot vernieuwingsdrang in de zin van zijnsbetrachtend zelfbehoud betreffende wat er qua zijnsmotivatie leeft m.b.t. de zijnsdrang. Het is uiteindelijk dan de Persephonedrijfveer die met de erdoor aangedragen zijnsontwikkelingskans voor de daadwerkelijke uitwerking van de Plutoonse zijnsvernieuwingsimpuls bepalend zal zijn. De levenskans zal hoe dan ook in overeenstemming met de levensimpuls (moeten) zijn, maar zal wel ingekleurd worden door de Mercuriaal kritisch ik-bewust tot stand komende opstelling t.a.v. de onderhavige zijnsvernieuwingsdynamiek. Hiermee is een bepaalde Stierinstelling ontstaan inzake wat als beloftevolle nieuwe zijnsmogelijkheid zal kunnen worden gezien. Het is met deze instelling dat de Venusfunctie van het Mercuriale ik open staat voor de werkzaamheid van de Persephone-drijfveer. Deze zal hierop afstemmend een mogelijkheid ter beschikking brengen. En dat in principe op een wijze dat het beleefd zal kunnen worden als aantrekkelijk bij de Venusdrijfveer en als verleidelijk, verlangen opwekkend, bij de Marsdrijfveer. Dit is echter zoals

eerder genoemd niet altijd direct mogelijk. Het blijkt dan bijvoorbeeld niet te gaan om de verlangde en gehoopte ware zijnsvernieuwingsmogelijkheid, doch om een als merkwaardig en eerst nog niet inzichtelijke ervaren zijnsontwikkelingsnoodzakelijkheid.